

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Festgebete der Israeliten, mit vollständigem, sorgfältig durchgesehenem und wohlgeordnetem Texte, und einer vermehrten und verbesserten deutschen Uebersetzung

Gebete für den 7. und 8. Tag des Peßach-Festes

Stern, Max E.

Wien, 622 = 1862

חספ לש יעיבש מויל תירחש

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269)

האל. In deiner unbeschränkten Macht bist als Gottheit, du anerkannt, groß in der Verherrlichung deines Ruhmes, unendlich an Allgewalt und furchtbar in deinen Schauerthaten. Du bist König, der auf hoeheren Throne sitzt. Der da thronet für immer, Allerhöchster, Allerheiligster, wird genannt. So heißt es auch: „Lobfinget, ihr Gerechten, dem Ewigen, den Redlichen geziemt es, ihn zu loben!“

בפי. Durch der Gerechten Mund,
Wird deine Hoheit kund,
Und durch der Frommen Wort,
Wirft du gepriesen, Hort!
Bist durch der Treuen Lehr',
Anerkannt, als heilig, hehr,
Und in der Heil'gen Kreis,
Tönet Ruhm dir nur und Preis.

ובמקהלות. Und wo die Massen deines Volkes Israel sich versammeln, soll dein Name, unser König, in Sanges hymnen verherrlicht werden, in jeglichem Zeitalter; denn so ist es Pflicht für deine sämtlichen Geschöpfe, Ewiger, unser und unserer Väter Gott, dir gegenüber, zu danken, zu loben, zu rühmen, zu verherrlichen, zu würdigen, zu beneiden, zu erheben und zu feiern, weit mehr als sämtliche Gesänge und Hymnen David's des Sohnes Isai's, deines Dieners und Gesalbten, dich besingen.

ישחב. Verherrlicht sei dein Name, unser König, in Ewigkeit, Gott, der als König du

האל

בתעצמות עזך. הגדול
בכבוד שמך. הגבור לנצח
והנורא בנוראותיך. המלך
היושב על כסא רם ונשא:
שוכן עד מרום וקדוש
שמו. וכתוב רננו צדיקים
ביו לישרים נאווה תהלה:
בפי ישרים תתה לל:
ובדברי צדיקים תתברך:
ובלשון חסידים תתרום:
ובקרב קדושים תתקדש:
ובמקהלות רבבות עמך
בית ישראל ברנה יתפאר
שמך מלכנו בכל דור
ודור. שכן חוברת כל
היצורים לפניך יי אלהינו
ואלהי אבותינו. להודות
להלל לשבח לפאר
לרומם ולהדר לברך לעלה
ולקלם. על כרדברי
שירות ותשבחות דוד בן
ישי עבדך משיחך:

ישתבח שמך לעד מלכנו
האל המלך הגדול והקדוש

groß und geheiligt im Himmel und auf Erden! Dir nur, Ewiger, unser und unserer Väter Gott, gebühret Sang und Ruhm, Lob und Saitenspiel, Macht und Herrschaft, Sieg, Größe und Allgewalt, Preis und Verherrlichung, Heiligung und Huldigung, Benedingungen und Dankeshymnen, in der Gegenwart, wie in später Ewigkeit. Gelobt seiest Du, Ewiger, Gott und König, hochgefeiert in Hymnen, Gott, dem Alles zum Danke verpflichtet, Herr aller Wunder, der Sangeschöre seines Wohlgefallens würdiget. König und Gott, Erhalter aller Welten!

בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לְךָ נִאֲחָה יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר
וְשִׁבְחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עוֹז
וּמְשֻׁלָּה נִצַּח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה
תְּהִלָּה וְתַפְאֲרַת קִדְשָׁה וּמַלְכוּת
בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם: בְּרוּךְ אַתָּה יי אֵל מִלְדָּה
גְּדוּל בַּתְּשׁוּבָהוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת
אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי
זִמְרָה מִלְדָּה אֵל חַי הָעוֹלָמִים:

יְתַגְדַּל וְיִתְקַדַּשׁ | שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי-בְרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא:

יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ
דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלְא מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא
דְּאָמִירָן בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

Während der Vorbeter ברכו sagt, sagt die Gemeinde das untenstehende בְּרַךְ (*)

ברכו. Preiset Gott, den All-
gepriesenen!

Gelobt sei die allgepriesene
Gottheit, für und für.

ברוך. Gelobt seiest du, Ewiger, unser
Gott, König der Welt, Bildner des

חיו בְּרַכּוּ אֶת יי הַמְּבָרַךְ:

קיוח בְּרוּךְ יי הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעַד:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ

מִלְדָּה הָעוֹלָם. יוֹצֵר אוֹר

יְתַבְרַךְ. Gelobt und gebenedeit, gerühmt,
erhöhet und verherrlicht sei der Name des
Königs aller Könige, des Heiligen — gelobt
sei er! der als Allererster und als Allerletzter
im Walten, und außer dem keine Gottheit ist.
Machet Bahn vor ihm, der auf den Wolken
einher fährt, den der Name: "Gottheit"
schmückt, und freuet euch, ob seiner Allgegen-
wart. Erhaben ist sein Name über alles Lob
und allen Ruhm. Gelobt sei dessen Name, der
da verherrlichet sein Reich in Ewigkeit. Der
Name Gottes sei gepriesen, igt und in aller
Ewigkeit!

(*) יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם
וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מִלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא
אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדוֹ אֵין אֱלֹהִים: סֵלֵו
לְרַבֵּב בְּעֵרְבוֹת בֵּיהּ שְׁמוֹ וְעֵלְזוֹ לְפָנָיו
וְשְׁמוֹ מְרוֹמֵם עַל-כָּל-בְּרִכָּה וְתִהְיֶה:
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד:
יְהִי שֵׁם יי מְבָרַךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

Lichtes und Schöpfer des Dunkels, der die Eintracht begründet und das All ins Dasein hat gerufen!

אור. Noch lag das ewige Licht im Schatz des Lebens eingeschachtet, da gebot er: daß Lichter aus dem Dunkel sich entfalten — und es geschah.

שחרית ליום שביעי של פסח

ובורא חשך. עשה שלום
ובורא את-הכל:

אור עולם באוצר חיים
אורות מאופל אמר ויהי:

(Wenn der Festtag am Sabbath ist, wird das unter der Linie für ח"ה שבת Angezeigte gebetet, und am letzten Tag wird das hier stehende ויושע anstatt הארת ויושע gesagt.)

ברכסי הטובים כמוס שמעון בר יצחק הזק ואמץ אמן.

Er, der Erleuchter der Himmelslichter, errettete die aufkeimende Rose; bewahrte sie wie das Augenbild, als Gefahr im Rücken drohte, als Israel auszog aus Egypten. Er sah des Unterdrückers steigenden Stolz, und beschloß, mit erhabener Macht die Bedrückten zu befreien: Sacks Haus vom Barbarenvolke.

ויושע שושני פרח
מזריח מאורים. שמרם
באישון כרדפו אחרים.
בצאת ישראל ממצרים:
וירא משפת מסתולל
בו לחלעזו. ממשך מפרך
ביר רמה לחעזו. בירת

לשבת חול המועד

שוכן עד. ברכו עד ויהי.

ניוסד ע"פ א"ב וכוונת ברכסי הסכנות. וברכסי הסכנות טכיות כמוס שמעון בר יצחק יגדל בתורה ובמצות ובמעשים טובים אמן סלה.

אהוביך אהבתיך מישרים. שירתך נוגנים ושוררים. אחרימו
קדמו שרים. שיר השירים: אמינת עתי חקות. מפה אל פה
געפתקות. אמרוזתיו חיד ממתיקות. ישקני מנשיקות: בעשותך
נוראות להמוניך. עזים נסו מפניך. באורים כבדוה מרנניך. לריח
שמניך: בחורי רחם | משחרך. ויעדו לקראת דברך. באהב
הביאני חדרך. משכני אחרך: גדלני ורוממני לתאודה. ננעמתי
בשמור מצוה. גדר בשומי ענה. שחזרה אני ונאודה: נפי מרומי

Da sang ihm der Sanftmüthige,
und sein Chor ein heiliges Lied;
besang seiner Allmacht Rechte,
den Arm seiner Heiligkeit, Je-
huda's Stamm, sein Heiligthum.

שמך. Dein Name, über Alles
erhaben und verherrlicht, dein
Sitz in den Höhen, dein Wallen
in Heiligkeit, ewig wahrhaft bleibt
dein Zeugniß, wie Heiligkeit dei-
nes Tempels Zier, Allerheiligster!

י. Mein Sieg, mein Saiten-
spiel ist Gott, so sang ihm sein
Chor, Huld und Majestät, Is-
rael sein Reich. Der Ewige offen-
barte seinem Volke sich zum
Schutze; fließendes Gewässer stand
aufrecht wie eine Wand; das
Weltmeer sah und floh! Des

יַעֲקֹב מֵעַם לְעוֹ: אִזְ יִשִּׁיר
עָנּוּ וְסִיעֲרוּ לְהַקְדִּישׁוּ.
עֲזוּז יְמִינוּ וְזָרוּעַ קַדְשׁוֹ.
הִיְתָה יְהוּדָה לְקַדְשׁוֹ:

שָׁמַךְ עַל כָּל יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ.
מוֹשָׁבֶךָ בְּרוּם וְהַלּוֹכֶךָ בְּקַדְשׁוֹ.
עֲדוּתֶיךָ נֶאֱמָנוּ מֵאֵד לְבֵיתֶךָ
נֶאֱוָה קַדְשׁוֹ. קְדוֹשׁ:

עָזִי וְזַמְרַת יְהוָה שִׁוְרָרוּ
לוֹ מְקַהְלוֹתָיו. וְשׁוּוּ הוֹד
וְהָדָר בְּתַהְלוֹתָיו. יִשְׂרָאֵל
מִמְשָׁלוֹתָיו: יִי נִגְלָה לְעַמּוֹ
הַיּוֹת מְנוּסִים. נוֹזְלִים צָגוּ
כְּמוֹ נֵד לְכַנוּסִים. הַיּוֹם רָאָה

(לשבת חול המועד)

קָרַת. בְּרַדְתִּי מֵהַיּוֹת גְּבַרְתָּ. גִּבְרָתִי חַי אֲנִי מִזְבַּחַת. אֵל תִּרְאֵנִי
שָׂאנִי שְׁחַרְחַתְתָּ: דִּבַּרְתִּי בְּפִי לְמַחֲלוּלִי. רִבְצוּ בְּצוּהָר לְהַשְׁכִּילִי.
הוֹדִי פִּזְדֵי וְגִבְרָתִי. הַגִּידָה לִּי: דְרָבִי הַזֹּרִים דְּעִי. יוֹנְקַת חֶמֶד מִמְּעֵי.
דִּירַת מִשְׁכְּנוֹתֶם תִּדְעֵי. אִם לֹא תִדְעֵי: הַפְּלֵא וְפִלְא הַרְאִיתִי.
צִאֲתִי לִישַׁע רַעֲיִתִי. הַמּוֹן לוֹדָה הַתְּעִיתִי. לְסִסְתִּי: הוֹקְשֵׁרֶת יוֹפִי
כְּתָרִים. חֶמְדַּת נְצוּל מְצָרִים. הַקִּימוֹתִי בְּרִית בְּתָרִים. גָּאוּן לְחִינֶיךָ
בְּתוֹרִים: וְאֵלֵי קִרְבַּתֶיךָ בְּאֵהָב. קוֹל הַשְּׁמַעְתֶיךָ מִלְּהָב. וְתַעֲדִי
עָדִי מוֹצֵהָב. תוֹרֵי זָהָב: וְעַם בְּחַרְתִּי בּוֹ. יִצְאָ שֶׁכֶל מִלְּבוֹ. וְהַמִּיר
כְּבוֹד מִשְׁנֵבּוֹ. עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ בְּמִסְבּוֹ: זַעַת אִשָּׁא לְכַמּוֹר. גַּעַל פֶּשַׁע
לְשִׁמּוֹר. זַמַּת אִוְלֵת לְזַמּוֹר. צָרוֹר הַמּוֹר: זַעַם עֲצָר עוֹפָר. הוֹפִי
צַחֲזָר כְּפָר. זְכָרוֹן כְּתוּב בְּסִפָּר. אֲשֶׁכּוֹל הַכּוֹפָר: חוֹכֵשׁ חֵשׁ וְתַרוּפָה.
לְכַנְפֵי כֶסֶף נְחֻפָה. חֵן וְחֶסֶד מוֹרְעָפָה. הַנֶּךְ יָפָה: חַנּוּן מִשִּׁים פָּה.

Treulosen (Pharaoh) Kriegsgespann sank ins Schilfmeer und in den Nilfluß. Entflammt des Ewigen Zorn über Ströme, da wirbeln sie; der Jordan weicht zurück. Fluthen sprudeln, wogen erbrausen, sie schauen deinen Zornblick, die Gewässer und erbeben, Berge bebten wie scheue Widder! Deine Rechte beschleunigt Rettung zur Gnadenzeit; die Berge taumeln, ihre Pfeiler wanken, und Hügel hüpfen wie Lämmer! Dein mächtiger Gerechtigkeitsseifer hat den Untergang jener Feinde beschlossen, nun ließeſt du die Tiefen austrocknen, und hemmteſt der Flüſſe Lauf. Was war dir, Weltmeer!

וַיָּנֹס: מִרְכָּבוֹ בַּיָּם
בְּלָעוּ בְּסוּף וְשִׁיחֹר.
בְּנִהְרִים הָרָח אָפוּ וְנִהְפְּכוּ
סַחֲרֵי חֹר. הִירִדוּ יָסֵב
לְאַחֹר: תִּהְיֶה מֵת רָגְזוּ וַיִּהְיוּ
גְּלִים. רָאוּ מִיָּם מַיִם מֵאִמְתָּךְ
חֲלִים. הִהְרִים רָקְדוּ
כְּאֵילִים: יִמִּינְךָ יֵשַׁע
הַחַיִּשָׁה בְּעַת רָצוֹן. יִרְעִשׁוּ
הַהָרִים וְעַמּוּדֵי הַיָּתֵּל פְּלָצוּן.
גְּבָעוֹת כְּבָנֵי צֶאֱן: וּבָרַב
צִדְקָתְךָ מִפְּלֹתָם תִּקְנוּם.
צוּלָה חֲרָבָה וְנִהְרֹתֶיהָ
תִּאָּנוּם. מַה לְּךָ הַיּוֹם כִּי

(לשבת חול המועד)

בְּרוֹגְזוֹ רָחַם | מְצַפָּה. חֵי סֵתֶר צוֹפָה. הִנֵּךְ יָפָה: טִירַת מְצוּקֵי גְּעֻזִים.
תּוֹאֵר אֵיתָנִי חֲרוּזִים. טָכָם זְרוּעֵי מוֹפְזוּזִים. קוֹרוֹת בְּתִינוּ אֲרָזִים:
מִזְרַח עוֹל סוֹבְלָת. וְלֹא נִכְזָּבָה תּוֹחֶלֶת. טָמוֹן וְסָפוּן מְנַצֶּלֶת. אֲנִי
חֲבֻצֶלֶת: יָקָר גְּעֵרֵב בְּנִיחֻחִים. רַחֵשׁ תַּחֲנֹן | נְאֻחֻחִים. יָדְעָם בְּגִיָּא
כְּסִלּוּחִים. כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחֻחִים: יוֹרְשֵׁי הַר לְמַצְעֵר. הַכִּיר וְאַהֲבָה
מִנְעוּר. יְחִידוּהוּ יָקָן וְנָעַר. כְּתַפּוּחַ בְּעֵצֵי הַיָּעַר: כְּלָלְנִי בְּצִיָּה
מִסְבָּכָת. וְנִפְרַע גְּשִׁיזֹן מִגְּבָת. כְּנִסְנִי לְאַרְצֵן נוֹשֶׁבֶת. הִכִּיָּאֲנִי אֶל
בֵּית: כְּלָלְנִי בְּעוֹז מִדְּרָשׁוֹת. בְּשִׁבְעֵים פָּנִים נְדָרְשׁוֹת. כְּבוֹדֶם חֲקוֹר
מִלְחָשׁוֹת. סִמְכוּנֵי בְּאִשִּׁישׁוֹת: לֹא עֲזָבֵנִי לְנַפְשִׁי. מְגִנִּי וּמְרִים
רֹאשִׁי. לוֹדִים מְרֹרֵי בְּקוֹשִׁי. שְׂמֵאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי: לְנַחֵץ קָץ
יִשְׁעֶכֶם. צֵאת מֵאוֹסֶר כְּבָלֵיכֶם. לְהִמָּתִין בֵּא עִתְכֶם. הַשְׁבַּעְתִּי
אֶתְכֶם: מִסְּבֵל עוֹל רוּדִי. וַיַּעֲדֵנִי צוּר פּוֹדִי. מִמָּהֵר יֵשַׁע בְּעַדִּי.

du flohst? Ein mächtiger Sturm wirbelte die Fluthen auf; sie erstarrten, standen aufrecht, und bahnten deinem Volke Durchgänge, der Jordan wich zurück. Kaum hatte der König (Pharaoh) den Wunsch geäußert; schon versammelten zur Verfolgung sich die thörichten Fürsten, und gaben ihr theures Leben hin, zu erfüllen des Tyrannen Wunsch. Ihr hüpfet wie Widder, ihr Hoheiten! Aber du liebest deinen Zorn wider sie entflammen; er zehrte von Innen und Außen. Der Erde Enden wankten; Hügel zitterten wie Lämmer: Wer gleicht dir, Unterdrücker der Tyrannen, im Triumph? Du hast deinen allgewaltigen Arm gezeigt, die Erde wankte! Vor dem Herrn erbebte

תָּנוּסִים: וּבְרוּחַ חֲזָקָה
סִעְרָתָם סָחַרְחֹר. חוֹמָה
וּמְסֻלָּה לְעַמֶּךָ תִּבְחֹר.
הִיָּרְדוּ תִסַּב לְאַחֹר: אָמַר
קִבֵּץ בְּעַמִּיר שָׂרֵי אֹיִלִים.
קָלַע נַפְשׁוֹתָם חִפְצוֹ
לְהַשְׁלִים. הַחֲרִים תִּרְקְדוּ
כְּאִילִים: נִשְׁפָּת חֲמַתְךָ
תִּבְעַר פְּנֵימִי וַחֲצוֹן. חֶלֶד
הַתְּפֹרְרָה תִּוּךְ וַחֲצוֹן.
גְּבֻעוֹת כִּבְנֵי צֶאֱן: מִי
כִּמְכָהוּזְמִיר עֲרִיצִים יַעֲנֶה
בְּמֶרֶץ. זְרוּעַךָ תִּשְׁפָּת
וַהֲתַמּוּטְטָה הָאָרֶץ. מִלְּפָנֶי

(לשבת חול המועד)

קוֹל דוֹדִי: מְקַצֵּר זְמַן אָבִי. תֵּת צָרִי לְמִכְאוּבִי. מְדַלֵּג מְקַפֵּץ
לְהֶאֱהִיבִי. הוֹמָה דוֹדִי לְצִבִי: נִגְדָּשָׁה סֵאת שׁוֹדְדִי. וְהִגִּיעַ עֵת
מוֹעֲדִי. נִסְעֵי נָא וְהִכְבְּדִי. עֲנֶה דוֹדִי: נִגְדַע עוֹלָ וְנִשְׁבֵּר.
בְּאֵין מַחְסוֹר דְּבָר. נִאֶמֶן רוּעָה נָבֵר. כִּי הִנֵּה הִסְתּוֹ עָבַר: שָׂרֵי
מוֹפֵת נִבְרָאוּ. מְלִיצֵי יוֹשֵׁר נִקְרָאוּ. סוֹרְרִים תִּמְהוּ כְּרָאוּ. הַנְּצַנִים
נִרְאוּ: סִבּוּ עֲגָלָה הוֹרְנִיָּה. עֲבוֹתֶיהָ לְקַצֵּץ וְעִוְנִיָּה. סוֹף לְהַשְׁבִּית
סִינִיָּה. הַתְּאֲנָה חֲנֻטָּה פְּנִיָּה. עוֹז תּוֹשִׁיָּה מְלַגְלַע. סָבִיב הוֹגְבְלוּ
בְּצֻלַע. עֲמָדָה בְּמִישׁוֹר מְלַקְלַע. יוֹנְתִי בְּחֲגוּי הַסֻּלַע: עוֹיִלִים
הוֹצֵעוּ חֲלָלִים. יְצִיאֵי עֲקֹרְבֵי אֲמֶלְלִים. עוֹמְדִים לְזִנְבֵי נְחֻשָׁלִים.
אֲחֹזוּ לָנוּ שׁוֹעֲלִים: פָּרַשׁ עֵנָן לְהֶאֱהִילִי. מְגִיָּה בְּלִיל הַלֵּי. פְּנוּקִים
שֶׁלֶשׁ הָאֲכִילִי. דוֹדִי לִי: פָּעַלְתָּ שְׂכָר קְפוּיָה. מְפַלְתִּי כְּנֶאֱדָר נְפוּיָה.
פְּלַצְתִּי בְּשֵׂאת וְסְפוּיָה. עַד שִׁיפוּיָה: צְפִיתִי עוֹצֵב בִּי. וְתִיק רַחֵק

die Erde! Du schleuderst dein Geschöß, es durchbohrte des Meeres Haupt, Städte vermoderten und Besten, vor dem Gotte Jakobs. Aber dein vielgeliebtes Volk hast du geleitet, geführt; du entzogst ihrem Munde nicht die Himmelskost, und verwandeltest ihnen den Fels in Wasser! Deine Allmacht vernahmen die Landesfürsten; hörten deiner Majestät Preisgesang über Erde und Himmel, wie du verwandelt den Kies in Quellen! Ja, unsern Vätern warst du gewogen; sie fanden unter deinem Schatten

אֲרוֹן חוּלֵי אֶרֶץ: נְטִיתָ
קִשְׁתְּךָ רֹאשׁ פְּרִזְיוֹ לְנִקּוֹב.
קִרְיוֹת וּמִבְצָרִים נַחֲשָׁבוּ
לְרִקּוֹב. מִלְּפָנַי אֱלוֹהַּ
יַעֲקֹב: נִחִיתָ וַנְּהַלְתָּ עִם
עַמּוּסֵי מַעִים. וְלֹא מִנְעַתָּה
מִפִּיָּהֶם דְּגַן שָׁמַיִם.
הַחֲפָכֵי הַצֹּר אֲנִים וּמַיִם:
שָׁמְעוּ אֲמַצְךָ כָּל אֲפָסֵי
תְּחוּמֵי־ם. הִדְרָה הוֹדֵךְ עַל
אֶרֶץ וּשְׁמַיִם. בְּתִתֶּךָ
חֲלָמִישׁ לְמַעֲיָנוּ מַיִם: אִזּוֹ
מִצְאוֹ אֲבוֹרַת חַן וּבְצִלְךָ

(לשבת חול המועד)

מִקְרָבֵי. צִנִּיתִי לְבַקֵּשׁ אוֹהֲבֵי. עַל מִשְׁכְּבֵי: צִיר עֲלוֹת בְּתַחֲנָה.
בִּקֵּשׁ כַּפּוּר לְמִי מָנָה. צַעֲזוֹק וְחֲלוֹת אֲנָא. אֲקוּמָה נָא: קִשְׁרוּ
לְוִיִּם קִשְׁוִרִים. יוֹפֵי תַמִּים וְאוֹרִים. קוּמִם לְהַפּוֹת בּוֹעֲרִים. מִצְאוּנֵי
הַשְּׁמֵרִים: קַבֵּל מְרוֹם תְּפִלָּתִי. מַחֵל פִּשְׁעַ חַטָּאתִי. קִרְבְּתוֹ נֶשֶׁת
בְּעַדְתִּי. בְּמַעַט שְׁעַבְרַתִּי: רְאוּ בְּחִרְתִּי בְכֶם. אֵל תִּנְחָצוּ יִצְיֵאתְכֶם.
רַעוֹת בְּצִיָּה עֲתוֹתֵיכֶם. הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם: רָמָה קָרַן סִגְלָה. מִמְדַּבֵּר
יִצְאָה נִדְגָלָה. רוֹזְנִים נוֹסְדוּ לְמַלְלָה. מִי זֹאת עֲלָה: שִׁבְּן בְּאָרְם
שְׂכִינָתוֹ. נִבְלָלָה מִצִּיּוֹן וּפְעָתוֹ. שִׁתֵּת אֶבֶן שְׁתִּיתוֹ. הִנֵּה מִשְׁתּוֹ:
שְׁלָמִים וְעוֹלוֹת לְקָרֵב. סֵדֵר בּוֹקֵר וְעָרֵב. שֶׁת כַּהֲנֵי לְהִתְקָרֵב.
כָּלֶם אֲחֵזִי חָרֵב: תִּבְּן אֲרוֹן מִכְּלוּלוֹ. לוֹחֹת מִוְנָחוֹת בְּצִלוֹ. תִּבְּנִית
כְּרוּבִים לְהִאֲהִילוֹ. אֲפָרִיזוֹן עֲשֵׂה לוֹ: תְּעוֹדָה נְתוּנָה בְּכוֹסֶף. הַמּוֹן
עִם בְּהִתְאַסֵּף. תֵּאָר סִפְרָה בְּכוֹסֶף. עַמּוּדָיו עֲשֵׂה כֶסֶף:

Schutz. O schau' doch dein Volk,
uns alle an; nicht unferthalben,
verordne Hilfe für Jakob's Söhne,
daß sie im Tempel dir ehrfurchts-
voll dienen mögen, gib deinem
Namen die Ehre! Bring' sie hin
vereint nach jenem Sitz, den du
zur Wohnung dir eingerichtet;

לָנוּ. אָנָּה הִבֵּט נָא עִמָּךְ
בְּלָנוּ. לֹא לָנוּ יי לֹא לָנוּ:
תִּפְּל צְרָה בְּעַדֵינָה מֵאֲנוּשׁ
לְאָבוֹד. צִוֵּה יִשׁוּעוֹת יַעֲקֹב
בִּירָאָה אוֹתָךְ לְעַבּוֹד. כִּי
לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד: תֵּבֵאמוּ
אֲנוּדִים יַחַד לְמִכּוֹן שְׁבִיתֶךָ.

(לשבת חול המועד)

ק"מ

ס"ט שמעון בר יצחק חזק בתורה אמן סלה.

סזן

שׁוֹר בְּעֵטְרָה הַמְּעֻמָּרֶת:
מוֹר וּלְבוֹנָה מְקַטְרֶת:
עוֹרְכֵי טַעֲמֵי מִסּוּרֶת:
וְתַק שִׁפְתוֹתֶיךָ מִדְּבָרֶת:
נוֹשְׁקֵי הַגְּבוּרִים נֶאֱזָרֶת:

צְאִינָה וּרְאִינָה.
הִנֵּךְ יִפָּה.
שְׁנֵיךָ.
כַּחוֹט הַשָּׁנִי.
בְּמַגְדֵּל דָּוִד.

ק' שְׁנֵי שְׁדִיךְ. בְּמַלְכוּת וּבְהִנָּה מוֹכְתָרֶת. עַד שִׁיפוּת. רָגַשׁ
הַמוּלָה עוֹבְרֶת. בְּלֶךְ יִפָּה. יִפְּיִית לְהִיּוֹת גְּבָרֶת. אֲתִי מְלַבְּנוֹן
כְּלָה. צַעֲדֵי טוֹמְפֶת מְקַשְׁרֶת. לְבַבְתָּנִי. חוֹסֵן יְקָרִי מִזְבָּרֶת. מֵה
יָפוּ. קְשׁוּמִיךְ בְּעוֹז וְתַפְאָרֶת. נִפְתָּ. חִפְּךָ הָרִים עוֹקְרֶת. גֵּן | נְעוּל.
זוֹרַעַת חֶסֶד וְקוֹצְרֶת. שְׁלַחֲךָ. קְבוּצֵי סֶלְסוּל מְגַבְרֶת. גֵּרֶךְ
וּכְרַפֶּם בְּשׁוּמֶךְ בְּאִפֵּי קַמְרֶת. מַעֲיֵן גְּנִים. תַּעֲוִדָה דוֹרְשֶׁת וְגוֹמְרֶת.
עוֹרֵי צְפוֹן וּבוֹאֵי. לְהַעֲלוֹת תַּמּוּרֶת. בְּאִתִּי לְגַנִּי. רְאוֹת גְּלֶרֶת
הַפּוֹתְרֶת. אֲנִי יִשְׁנָה. הַלֵּב עַר בְּמִשְׁמֶרֶת. פִּשְׁמִתִּי. אֲדָר כְּתוֹנֶת
מוֹשְׁרֶת. דוֹרִי. מוֹשִׁיעַ פְּלִיטָה הַנְּשֹׂאֶרֶת. קַמְתִּי. נִצִּיחַ קִדְשֶׁתוֹ
מִסְפָּרֶת. פִּתְחֹתִי. סְגוּב תִּהְלָתוֹ מְזוּמְרֶת. מְצַאֲנִי. לִישְׁעוֹ מְקוּהָ
וּמִסְפָּרֶת. הַשְּׁבַעֲתִי. הַמּוֹן מְלֹאכֵי הַשָּׁרֶת. ה' מֵה דוֹרְךָ. שְׁאֵלוֹנִי
תָּמִיד מְחַטְּבֶת וּמְאֻמְרֶת. נְעַרְךָ וְנִשְׁגָב תִּבְּן שְׁחָקִים בְּזָרֶת.
הַנְּעַרְךָ בְּשִׁלוּשׁ קִדְשָׁה הַמְּאֻשְׁרֶת: הַכֵּל יוֹדוּךְ

pflanze sie in dein anmuthiges, heiliges Erbgebirge ein, um deiner Güte, deiner Wahrheit willen. Ewiger! die deiner harren, unterwerfen willig sich dem Dienste deiner Regierung, o sei ihr Schutz! rette von Verfolgung sie; warum sollen Heiden sprechen: „Wo ist denn nun ihr Gott“? Du hast jenen Tyrannen (Pharaoh) sammt seinem Heere in den Wirbel gestürzt; so stürze deine Hasser Alle, ihre Städte wandle in Igelwohnungen und in Sümpfe um, damit sie erkennen mögen, daß wir dein Volk, und du, o Gott, unser Schutz!

כהפלאה. Den frühern Geschlechtern zeigtest du deiner Wunder Menge; o zeig' auch solche den spätern, die deiner harren und auf dich hoffen; dann wird Aller Mund dich preisen: wie groß, wie viele sind deine Wunderthaten, Heiliger!

המאיר. Er ist's, der Erleuchtung bietet der Erde und allen auf ihr Weilenden, im Erbarmen, und in

שחרית ליום שביעי של פסח

וּתְפַעְמוּ בְּהַר צְבִי קֹדֶשׁ
גַּחְלִתֶּךָ. עַל חֶסֶדְךָ עַל
אַמְתֶּךָ: יְיָ מְקוּיֶךָ מְקַבְּלִים
עוֹל מַלְכוּתֶךָ עֲלֵיהֶם. נָא
הִיְהִי סֶתֶר לָמוֹ מִפְּנֵי
שׂוֹדְדֵיהֶם. לָמָּה יֹאמְרוּ
הַגּוֹיִם אֵיךָ נָא אֱלֹהֵיהֶם:
כִּי בָא נֹגֵשׁ וְכָל חֵילוֹ
בְּמַיִם. נָא שִׁית אוֹיְבֶיךָ
לְמוֹרֶשׁ קַפּוֹד וְאַנְמֵי מַיִם.
וַיִּדְעוּ כִּי אֲנַחְנוּ עַמּוֹ
וְאֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם:

סז כְּהַפְּלֵאתָ לְדוֹר ו
רֵאשׁוֹן רוֹב גִּסְיֶךָ. הַפְּלֵא
עִם אַחֲרוֹנִים וּמַחְכִּיךָ
וְחוֹסֵיךָ. וְכָל פֶּה יִתְלַלֶּךָ
מִה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ. קְדוֹשׁ:
הַמְּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים
עֲלֵיהֶם בְּרַחֲמִים. וּבְטוֹבוֹ

(Am Sabbath.)

הכל. Alle loben dich, Alle preisen dich, und Alle rufen: Keiner ist so geheiligt, wie der Ewige! Alle erheben dich — Selah! als Schöpfer des Weltalls. Gott, der mit jedem Tage auf's Neue die Pforten des Morgenroths erschließet, auf daß an den Scheiben des Firma-

(בשבת)

הכל יודוך והכל ישבֹּחֶךָ. והכל יאמרו אין קדוש כִּי: הכל ירוממוך סֵלָה יוצר הכל. האל הפותח בכל יום דלתות שַׁעֲרֵי מִזְרַח. ובוקע תְּלוּנֵי

seiner Allgüte mit jeglichem Tag auf's Neue verjünet das Werk seiner Urschöpfung. Wie unendlich mannigfach sind deine Werke, Ewiger, Allesammt hast weisheitsvoll du sie geschaffen, voll ist die Erde deiner Spenden! Du bist König, der seit je als Alleiniger, verherrlicht, gepriesen, gefeiert und erhoben, seit der Urwelt Tagen. Gott des Weltalls! erbarme unser dich, in deiner endlosen Milde. Herr unserer Macht, Hort unserer Zuflucht! Schild unseres Heiles, Burg, die uns umgibt! Allgepriesener Gott, an Allwissenheit groß, begründete

מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם הַתָּמִיד
מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. מִהַרְבּוֹ
מַעֲשֵׂיךָ יי. כָּל־סֵם בְּחִכְמָה
עֲשִׂיתָ. מְלֵאָה הָאָרֶץ
קִנְיִיךָ. הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמֵם
לְבָדוֹ מֵאֵז. הַמְּשַׁבֵּחַ
וְהַמְּפָאֵר וְהַמְתַּנְשֵׂא
מִיְמֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם
עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֲזָנוּ. צוּר
מִשְׁגָּבֵנוּ. מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ מִשְׁגָּב

(Am Sabbath.)

mentes es hervorbreche, dann hervortreten läßt die Sonne aus ihrer Stätte, und den Mond aus dem ihm angewiesenen Standpunkte, und dem ganzen Weltall sammt seinen Bewohnern, die in seiner erbarmensvollen Weise er geschaffen, Licht spendet. Er bietet Erleuchtung der Erde und allen auf ihr Weilenden in seinem Erbarmen, und in seiner Allgüte verjüngt er mit jedem Tag aufs Neue das Werk der Urschöpfung. Du bist König, der seit je als Alleiniger verherrlicht, gepriesen, gefeiert und erhoben, seit der Urwelt Tagen. Gott des Weltalls, erbarme unser dich, in deiner endlosen Milde, Herr unserer Macht, Hort unserer Zuflucht, Schild unseres Heiles, Burg, die uns umgibt! Niemand kann dir gleich sich stellen, außer dir gibt es Keinen, ohne dich ist alles — ein Nichts, und wer kann sich ähnlich dir dänken? Niemand kann sich gleich dir stellen, Ewiger unser Gott, in diesem Weltleben, außer dir, unser König, gibt es Keinen, im kommenden Weltleben. Ein Nichts ist alles, unser Erlöser, ohne dich, zur Messiaszeit, und Niemand kann ähnlich sich dir dänken, unser Retter, bei der Todtenauferstehung!

א. Er ist's, der Gott und Herr aller Schöpfungen, gelobt und gepriesen im Munde aller beseelten Wesen, seiner Größe und Allgüte

(בשבת)

דְּקִיעָה: מוֹצֵי־אֵת חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ וְלִבְנָה
מִמְּכוֹן שְׁבֻתָּהּ: וּמֵאֵיר לְעוֹלָם כָּל־ו
וְלִיּוֹשְׁבָיו. שִׁפְרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים:
הַמְּאִיר לְאָרֶץ וְלַדָּרִים עֲלֶיהָ בְּרַחֲמִים.
וּבְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם הַתָּמִיד מַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמֵם לְבָדוֹ מֵאֵז.
הַמְּשַׁבֵּחַ וְהַמְּפָאֵר וְהַמְתַּנְשֵׂא מִיְמֹת
עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים.
רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֲזָנוּ צוּר מִשְׁגָּבֵנוּ
מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ מִשְׁגָּב בְּעַדְנוּ: אֵין בְּעַרְפֶּךָ
וְאֵין זוּלָתְךָ. אָפֶס בְּלָתְךָ וְמִי דוֹמָה
לְךָ: אֵין בְּעַרְפֶּךָ יי אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם
הַזֶּה. וְאֵין זוּלָתְךָ מִלְּפָנֵינוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם
הַבָּא. אָפֶס בְּלָתְךָ גְּאֻלָּנוּ לַיְמֹת
הַמְּשִׁיחַ. וְאֵין דוֹמָה לְךָ מוֹשִׁיעֵנוּ
לְחַיֵּת הַמְּתִים:

אל אדון על כל המעשים. ברוך
ומבורך בפי כל נשמה: גדלו וטובו

und schuf die leuchtenden Strahlen der Sonne er. Heilbringend bildete er Alles, auf daß verherrlicht sein Name werde. Strahlende Lichter stellte als Umgebung seiner Macht er her; und die Häupter seiner Schaaren, die Geweihten sind's, die seine Allmacht verherrlichen, die unaufhörlich den Ruhm des Allmächtigen und dessen Heiligkeit verkünden.

Gepriesen wirst du, Ewiger unser Gott, ob der Würdigung deiner Händewerke; und ob der strahlenden Lichter, die du geschaffen, preisen sie dich — Selah!

(Am Sabbath.)

ist voll die Welt, er, den Allwissenheit und Ginsticht umstrahlen. Der Stolz auf die, die ihm geweiht leben, an Majestät verherrlicht, ob der Anhänglichkeit sich fühlt. Berklärung und Jugendschöne sind vor seinem Throne, Gnade und Erbarmen vor seiner Herrlichkeit. Wohlthuend sind die Lichter, die unser Gott hat geschaffen, die er in Allwissenheit, Vernunft und Ginsticht gebildet; denen Kraft und Macht er hat verliehen, im Weltssysteme zu schalten. Sie sind voll Glanz, verbreiten Helle, schön ist ihr Strahlenkranz, im Weltall, ihrer Stelle. Aufgehn sie froh und munter, und freudig gehn sie unter, während sie erfüllen, ihres Schöpfers Willen, und Ruhm und Ehre weih'n, sie seines Namens Glorienschein, frohen Sang, und Liederklang, seiner Waltung Lenken, Angedenken. Er rief die Sonn' herbei, und Lichtganz strahlet frei; nach Ginsticht gab er milb, dem Mond ein Wechselbild; ihm weihen Hymnenschöre, alle Himmelsheere, Verherrlichung und Größe weih'n, ihm der Seraphim und Ophanim Reih'n, und die heil'gen Chajoth benedei'n.

לאל. Dem Gotte, welcher ruhete von all seinen Schöpfungswerken, und am siebenten Tage in Hoheit verklärt auf dem Throne seiner Herrlichkeit saß. Darob gab dem Ruhetage Verherrlichung er zur Hülle, nannte den Sabbath: „Seelenfreundigkeit.“ Darin auch liegt des siebenten Tages Würdigung, die weil der Allmächtige an demselben von all seinem Wirken geruht; der siebente Tag beurfundet

בְּעֵדְנוּ. אֵל בְּרוּךְ גְּדֹל־
דָּעָה חֲבִין וּפְעַל וְהַיְרִי
חֲמָה. מִזְבִּיצָר כְּבוֹד לְשָׁמוֹ
מְאֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֲוֹן
פְּנוֹת צְבָאוֹ קְרוֹשִׁים
רוֹמְמֵי שְׂדֵי תְּמִיד מְסַפְּרִים
כְּבוֹד אֵל וְקֹדֶשׁ: תְּתַבְּרֶךְ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל שְׁבַח מַעֲשֵׂה
יָדֶיךָ. וְעַל מְאֹרֵי אוֹר
שֶׁעָשִׂיתָ וּפְאֵרוֹךְ סֵלָה:

(בשבת)

מְלֵא עוֹלָם. נָדַעַת וְתַבְּוִנָה סְבָבִים אֶתוֹ:
חֲתַנְנָאָה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. וְנִהְיֶה
בְּכְבוֹד עַל הַמְרַבֶּכָה: זְכוֹת וּמִישׁוֹר
לְפָנֵי כְּסֹאוֹ. חֲסֵד וְרַחֲמִים לְפָנֵי כְּבוֹדוֹ:
מִזְבִּים מְאֹרוֹת שֶׁבְּרָא אֱלֹהֵינוּ. יִצְרָם
בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׁכֵּל: פֶּחַ וְגִבּוֹרָה
נָתַן בָּהֶם. לְחַיּוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תְּבֵל:
מְלֵאִים זֵיו וּמְפִיקִים נִגְוָה. נֶאֱדָה זֵיוֹם בְּכָל
הָעוֹלָם: שְׂמַחִים בְּצֵאתָם וְשִׁשִׁים
בְּבֹאֵם. עֲשִׂים בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנֵם: פְּאֵר
וְכְבוֹד נֹתְנִים לְשָׁמוֹ. צְחָלָה וְרִנָּה לְזֶכֶר
מְלִכּוֹתוֹ: קָרָא לְשֶׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אוֹר.
רָאָה וְהִתְקִין צוּרֵת הַלְּבָנָה: שְׁבַח
נֹתְנִים לוֹ כָּל צְבָא מְרוֹם. תְּפַאֲרֶת
וְגִדְלָה שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ:
לְאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל הַמַּעֲשִׂים.
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הִתְעַלָּה וַיֵּשֶׁב עַל פְּסֵא
כְּבוֹדוֹ: תְּפַאֲרֶת עֲטָה לַיּוֹם תְּמַנּוּחָה
עֲנָג קָרָא לַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: זֶה שְׁבַח שְׁלֵיזוֹם
הַשְּׁבִיעִי שֶׁבּוֹ שָׁבַת אֵל מְכַל־מְלֵאכְתּוֹ:

תתברך. Sei gepriesen, du unser Hort, König und Erlöser, der die Heiligen du hast geschaffen! Gebenedeiet sei dein Name, unser König, für immer, der sich Dienstergebene hat gebildet, und dessen Diener insgesamt in des Weltalls Höhen ihre Stellung haben, und einmüthig mit lauter Stimme die Leitung des lebendigen Gottes und Weltenkönigs verkünden. Sämmtlich rühmen seiner Liebe sie sich, sämmtlich seiner Wahl, sämmtlich ausgerüstet mit Kraft, und sämmtlich vollziehen in Angst und Ehrfurcht sie ihres Schöpfers Willen. Und sämmtlich öffnen sie den Mund zum Liede und zum Sange, in weihervoller Hingebung und Reinheit, und sie loben und rühmen, verherrlichen und preisen und feiern huldigend.

א. Den Namen Gottes, des großen, mächtigen und furchtbaren Königs, heilig ist er! Und sämmtlich unterwerfen sie freudig sich der Dienstesverpflichtung der himmlischen Herrschaft, einer den andern übertreffend, einer dem andern es gestattend: ihren Schöpfer zu heiligen, in weihervoller Seelenruhe und in gebiegener lieblicher Rede, und so stim-

(Am Sabbath.)

sprechend seinen Ruhm, zum Psalmenfang am Sabbath erregend, der geeignet, der Gottheit Lieder des Dankes zu weihen. Darum sollen auch Gott preisen und loben seine sämmtlichen Schöpfungen, Ruhm, Würdigung und Größe zuerkennen dem Gott und Könige, dem Schöpfer des All's, der seinem Volke Israel in seiner Heiligkeit, an dem ihm geheiligten Sabbath, die Ruhe zum Antheil hat gegeben. Darob werde dein Name, Ewiger unser Gott, geheiligt, und dein Angedenken, unser König, verherrlicht, in des Himmels Höhen wie in der Erde Tiefen. Gelobt wirst du unser Retter, ob der Würdigung deiner Handwerke und ob der strahlenden Lichter, die du geschaffen, preisen sie dich — Selah.

תתברך צורנו מלכנו וגאלנו
בורא מדושים ישתבח שמך
לעד מלכנו יוצר משרתים
ואשר משרתיו כלם עומדים
ברום עולם ומשמיעים ביראה
יחד בקול דברי אלהים חיים
ומלך עולם: כלם אהובים כלם
ברורים כלם גבורים וכלם
עשים באימה וביראה רצון
קונם וכלם פותחים את פיהם
בקדושה ובטהרה בשירה
ובזמרה ומברכים ומשבחים
ומפארים ומעריצים ומקדישים
וממליכים:

את שם האל המלך הגדול
הגבור והנורא קדוש הוא:
וכלם מקבלים עליהם עול
מלכות שמים זה מזה. ונותנים
רשות זה לזה להקדיש ליוצרים
בנחת רוח בשפה ברורה

(בשבת)

ויום השביעי משבח ואמר. מזמור
שיר ליום השבת טוב להודות ליי:
לפיקד יפארו ויברכו לאל כל יצוריו.
שבח יקר ונדלה יתנו לאל מלך יוצר
כל המנחיל מנוחה לעמו ישראל
בקדשתו ביום שבת קדש: שמך יי
אלהינו יתקדש. וזכרך מלכנו יתפאר.
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת:
תתברך מושיענו על שבח מעשה ידך
ועל מאורי אור שעשית יפארוך סלה:

והתברך צורנו ober der Linie.

שחרית ליום שביעי של פסח

men, Allesammt wie Einer, die Heiligung sie an, und von Ehrfurcht durchschauert sprechen sie:

Heilig! heilig! heilig ist Gott der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll seiner Herrlichkeit.

(In den meisten Gemeinden sagt man diesen אופן.)

סס סמכזר יעקב.

„Der Götter Gott ist er, der Herren Herr.“ So ertönte es im befreiten Israel, an jenem großen Erlösungstage, als jede Seele, jedes Herz, von reiner Andachtsgluth entbrannte, und von harmonischem Chore das Befreiungslied zu des Erlösers azurnem Himmelsstige sich schwang.

„Der Götter Gott ist er, der Herren Herr.“ So ertönte es an jenem glorreichen Rettungstage wieder, als auf des Ewigen Donnerwort die Meereswellen brausend aufstiegen, um Egyptens

וּבְנֵימָהּ. קְדוּשָׁה כָּלָם כְּאַחַד
עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיְרֵאָה:

קְדוּשׁ וְקְדוּשׁ קְדוּשׁ יְיָ צְבָאוֹת
מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

אופן

יְדוּעֵי שָׁם. בְּכוֹר נְשָׁם.
וּבְנִקְיוֹן רַעֲיוֹנִים: עֵרָה
פּוֹלְטוֹ. וְנִתְמַלְטוֹ. מְכוֹר
בְּרוּל סוּיָנִים: קוֹל נוֹפְפוֹ.
וְלֹא רוֹפְפוֹ. כְּמוֹ אֲבוֹת כֵּן
בָּנִים: בְּכֵן יַחַד. קוֹל אַחַד.
כִּי צוּר שׁוֹכֵן מְעוֹנִים: הוּא
אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדֹנֵי הָאֲדָנִים:
עֲדַרְתָּ עֲנָמִים. עֲבוֹר
עֲגוּמִים. עֲלִיָּהֶם וּמְרוֹם
הָרָעִים: וְשִׁפְטָם. וְחִבְטָם.

(In einigen Gemeinden sagt man diesen אופן.)

ע"ס א"ב למכר כלשי פקוקי סטירס.

וַיִּזְשַׁע אֵל אֱמוּנָה אֵימָה אַחַת. וַיִּרְא בְּצַרְתָּהּ וּמְפִרְיָהּ יַחַת.
אָז גָּאֲלָהּ מִפֶּרֶךְ וְרוּחָהּ גִּנְחַת: וַיֵּצֵא נוֹצָה נִצְחִים. וַיִּצְחָצַח צַחְצוּחַ
מִצַּחְצוּחִים. אָנּוּ פּוֹצְחִים וּמְנַצְחִים. לְמְרוֹם וְקְדוּשׁ: עֲזִי דָאָרָה
כְּבָחוּר עַל יָמָה. יְיָ הַמְּפֹאָר בְּפִי כָּל הַנְּשָׁמָה. מְרַכְּבוֹת פְּרָעָה

אופן לשבת חול המועד

שמעון בר יצחק בר אבונא סמוס כלשי סמכוזות סלסונוס, וצטכיות הקטן יזכה לחיי עד אמנ.
הודי. שליט בכל מפעל. חפל | למעניהו פעל. מרכבה
דגול ומועל. קדוש במטה ובמעל: ראשו. עטור פז כתר. מהור
צופה כל סתר. ומאזין לקול עתר. גערץ בשפת יתר: עניו.

stolze Schaaren in der Abgründe tiefsten Schoos hinabzuschleudern. Versenkt war nun auf immer jener Tyrannen verderbliche Macht, und das abermals gerettete Israel stimmte wieder seine Hymne an.

„Der Götter Gott ist er, der Herren Herr.“ So stürmt's unaufhörlich über das Himmelsgewölbe hin, die schlummernden Donner erwachen vom benedeienden Rufe, und verkünden im ängstlichen Gebrülle der Erde es wieder. Aus schwarzer Wolkenhülle treten zagend die Blitze hervor, um des Urglanzes blendendem Anblick im zitternden Fluge zu enteilen.

„Der Götter Gott ist er, der Herren Herr.“ So brauset's auf jenen lichten Höhen, wo über der Welten Gipfel sein strahlender Thron prangt. Mit mächtigem Flügelschlage verkünden dort die Himmlischen, wenn sie im freisenden Zuge über des Universums

בַּעֲשָׂרָה נְגָעִים: וַיִּשְׁמַם.
וַיִּשְׁיִמֵם. בְּלֵב יַמִּים
נִמְטָבֵעִים: וְנִצְלוּ. וְנִגְאָלוּ.
פְּלִיטֵי הַמּוֹן וְנוֹשְׁעִים: אִז
שׁוֹרְרוּ. וְאִז פָּאָרוּ. בְּזִמְרִים
וּבְרַנְנִים: הוּא אֱלֹהֵי

קָבַל מְרוֹמוֹ. יוֹם בְּיוֹמוֹ.
בֶּן יְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדוֹ:
וּכְשִׁמְעֵם. בֶּן בְּרַעֲמֵם.
מֵאֲחֹרֵי פִּרְגָּדוֹ: יִסְגְּדוּן.
וַיִּקְוֶדוּן. מִחֲזוֹרַת שְׂכִינַת
חֹדְרוֹ: וּמִי יַחֲזֶה. זֶה אִז זֶה.
נִסְתָּר בְּעֵבֵי עֲנָנִים: הוּא אֱלֹהֵי
וְהַחַיּוֹת. בְּרוּם עֲלִיּוֹת.
כִּסֵּי יִקְרוּ תֵּשֶׁא אֲנָה:
בְּכַנְפֵיהֶן. גְּבִיחֶן. וּגְוִיּוֹתֵיהֶן
תְּבַסְּנָה: בְּקוֹל נוֹשֶׁקוֹ.
בְּהַחֲזִיקוֹן. בְּכַנְפֵיהֶם

וַחֲלִיּוֹתָיו שֶׁקַּע בְּתַהוֹמָה: תַּהוֹמוֹת זְחָלוֹ וְחָלוֹ מֵאֲמָתֶיךָ. יִמְיָנָה תְּחִלָּה
בְּכַת הַדְּרָתֶךָ. וּבְרוּב מִוִּבְךָ גְּהִגַּת רַעֲיָתֶךָ: וּבְרוּחַ יְהִיר זַעֲזַעְתָּ יָם סוּף.
אָמַר כְּבִיר לְהַמָּם בְּשִׁסּוּף. גְּשֶׁפֶת לְמַעְנֵי בִימִין חֲשׂוּף: מִי כְּמוֹךָ

(לשבת חול המועד)

נִגְדָהוּ יִשְׁיִירוּ חוֹזִים. יֵה חֲכָם הָרְזִים. בְּחֹר גְּעִים בְּאֲרָזִים. זָךְ עוֹשֶׂה
חוֹזִים: לְחָיו. רַבָּח מִגְּדָלוֹת בְּשָׁמַיִם. כְּבִיר מְשִׁיב טְעָמִים. יוֹשֵׁר
אֲמָרֵיו גְּעִימִים. הַגְּיוֹנָיו בֵּין מַחְכְּמִים: יָדָיו. צָדָק וּמִשְׁפָּט מִפְּלָאִים.
לְגִלְיֵי תַרְשִׁישׁ מִמְּלָאִים. תְּחִלִּי צְבָאוֹ נוֹרָאִים. תַּתִּים וּמִפְּנֵי יוֹרָאִים:

uralte Zinnen einerschweben; höher und immer höher ertönt ihre lobende Stimme, bis sie ihre Stimmige sanft senkend, der entzückenden Beschauung ganz sich hingeben.

„Der Götter Gott ist er, der Herren Herr.“ So rufen auch hienieden in heiligender Andachtsstunde die Erdgeschaffenen, Mächtig wirbelt von erglüheten irdischen Herzen das Benedeiungsglied zu der Allmacht Sonnenzelt hinauf; doch mächtiger noch wirbelt es von jenen flimmernden Sphären dort, wo geweihte Sterbliche ihrem Schöpfer mit wohlklingender Sprache huldigen, wo zwischen zahllosen Weltenreihen es unaufhörlich ruft: „Der Götter Gott ist er, der Herren Herr.“

הַרְיִמְנָה: בַּעַת עֲמָדִים.
בְּמַעְמָדִים. כַּנְּפִי הֵם
תְּרַפִּינָה: גַּם בְּלִבְתָּם.
לְעַמָּתָם. יִלְכוּ הָאוֹפָנִים:

הוא אלהי

בְּנֵי סַגְלָה. מִתְחַלָּה.
הִמָּה יִשְׁגְּבוּ בְּמַטָּה: בְּרוּם
קוֹלָם. אֲדוֹן עוֹלָם. אֲשֶׁר
אֹר לְבַשׁ וְעֵטָה: וְאִז
הִמְלָח. מִלְּמַעְלָה.
יַעֲרִיצוּהוּ בְּמַבְטָא: חֲבוּרָה
אֵל. כַּנְּגַד אֵל. מִסְדְּרִים
כְּמוֹ שִׁיטָה: אֵל מִפְּאֲרִים.
וּמִתְדָרִים. וְהֵם אוֹמְרִים.
וְגַם עוֹנִים: הוּא יְיָ אֱלֹהֵי הַיְיָהִים
וְאֲדָנֵי הָאֲדָנִים:

מִלְּלוּ בְּמַלְל. נְשִׁית נְגָדִים פְּגָרִים לְחַלְל. נְחִית סְגוּלִים עֲזָה לְמַלְל:
שָׁמְעוּ עַמִּים וּבְרַתָּת רֹפְפוּ. אִז פְּלִילְמוּ בְּרַעַד זוּלְעָפוּ. תַּפּוּל צְוָחָה
עַלֵּיהֶם וַיַּחֲדִיו יְסוּפוּ: תְּבִיאָמוּ קְרִית חֲנָה דָּוִד. אֵל רָם וְנִשְׂא תְּרַבִּיד.
יִי יִמְלוֹךְ שֵׁם תִּפְאָרְתָּךְ. וְשֵׁם הַרְשָׁעָה תִּתְאַבִּיד: וְהַחַיִּית

(לשבת חול המועד)

שׁוֹקִיו. קוֹמַת עַמּוּדֵי שֵׁשׁ. יְסוּד עוֹלָם לְהַתְאַשֵּׁשׁ. בְּשַׁבְּעֵי לְמַעְלָה
מִשֵּׁשׁ. יִפָּה כְּסֹאוֹ לִישֵׁשׁ: חֲבוּ. רַבֵּי תוֹרוֹת וְחֻקִּים. יַחֲדוּ בְּתַבְל
וּבְשִׁחְקִים. אֲדִירֵי חֲשַׁמְלֵי בְּרַקִּים. עוֹצֵם קְדֻשָׁתוֹ מִפִּיקִים: חֵן אֲנָה.
בְּרוּךְ וּמְבֹרָךְ שָׁמוֹ. הוֹרְשִׁים אֲרָאֵלִי מְרוֹמוֹ. וְזֶה אֵל זֶה קוֹרָא נוֹאָמוֹ.
אוֹמֵר קְדוּשׁ בְּשִׁלְשֵׁמוֹ: קוֹחַ הוֹדֵי. נוֹתֵן לְעַמּוֹ עוֹז. מִפִּימוֹ יִתְבָּרַךְ
בְּמַעוֹז. אֲנִי. אֲחִזֵּק תְּהַלָּה וְעוֹז. נוֹעֵם לְשֵׁם | מְגִדֵּל עוֹז: וְהַחַיִּית

Und die Chajoth besingen ihn, die Cherubim verherrlichen, die Seraphim stimmen Hymnen an, die Erelim beneideen, und Chajah, Ophan und Cherub wenden zu Einem Zwecke den Seraphim sich zu, und einen Kreis um sie bildend, loben sie und rufen:

Gepriesen sei die Herrlichkeit Gottes aus jeglichem Standpunkte!

Dem allgepriesenen Gott spenden liebliche Sänge sie, dem Könige, dem Gott des Lebens und der Dauer weih'n sie Liederklänge und lassen Hymnen sie ertönen. Denn er ist's, der Wunder vollführt, jegliche Verjüngung schafft, die Kriege bewältiget, der Tugend Saaten fördert, keinen läßt das Heil, Heilung herbeiführt, furchtbar im Ruhme und Herr und Gebieter aller Wunder ist, der in seiner Allgüte mit jedem Tag auf's Neue das Werk der Urschöpfung verjünget. Wie von ihm es heißt: der große Lichter hat geschaffen, auf daß der Welt seine Milde zusfließe. — O laß ein neues Licht über Zion leuchten, auf daß auch wir insgesammt gar bald dieser Lichtverklärung uns erfreuen! Gelobt seiest du Gott, Schöpfer der Lichter!

Eine große Liebe hast, Ewiger unser Gott, du uns angebeihen lassen, große und vorzugsweise Milde hast in deinem Erbarmen du uns erwiesen. O Vater und König! um unserer Väter willen, die da haben dir vertrauet und die in den Sägungen des Lebens du hast unterwiesen, laß ähnliche Milde uns zu Theil auch werden, und belehre uns! Vater des Erbarmens, der, als unser Vater, erbarmensvoll du dich bewährt, schenk' ferner dein Erbarmen uns, und lege Einsicht und Erkenntniß uns in's Herz, auf daß in liebevoller Hingebung wir begreifen, lernen und lehren, beachten, üben und befolgen die sämtlichen Vorschriften deiner Lehre! Erleuchte uns die

וְהַחַיּוֹת יִשׁוּרְרוּ וְכַרְבִּים יִפְאָרוּ
וְשֶׁרָפִים יִרְנּוּ וְאַרְאֵלִים יִבְרְכוּ
פְּנֵי כָל־חַיָּה וְאוֹפָן וְכַרְוֵב לְעַמַּת
שֶׁרָפִים. לְעַמַּתָם | מְשַׁבְּחִים
וְאוֹמְרִים:

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לֵאלֹהֵי בָרוּךְ נְעִימוֹת יִתְנוּ.
לְמַלְכֵךְ אֵל חַי וְקַיִם זְמִירוֹת
יֹאמְרוּ וְתִשְׁבַּחֹת יִשְׁמְעוּ. כִּי
הוּא לְבָדוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֲשֵׂה
חֲדָשׁוֹת בְּעַל מַלְחָמוֹת זֹרַע
צְדָקוֹת מִצְמִיחַ יִשׁוּעוֹת בּוֹרֵא
רַפּוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן
הַנְּפִלְאוֹת הַמְּחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל־
יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית:
כְּאֲמוֹר לְעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים
כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: אֲזוֹר חֲדָשׁ
עַל־צִיּוֹן תִּאֲדֹר וְגִזְבָּה כְּלָנוּ מְהֵרָה
לְאוֹרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר
הַמְּאֹרוֹת:

אֶהְבֶּה רַבָּה אֶהְבֶּתְנוּ יְיָ
אֶלֶהֵינוּ חֲמֵלָה גְּדוּלָה וַיִּתְרָה
חֲמֵלָתָ עֲלֵינוּ. אָבִינוּ מַלְכֵנוּ
בְּעֵבוֹר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בָךְ
וַתִּלְמַדְם חֲקֵי חַיִּים כִּן תַּחֲנֵנוּ
וַתִּלְמַדְנוּ: אָבִינוּ הָאֵב הַרְחֵמֵן
הַמְּרַחֵם רַחֵם עֲלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ
לְהִבִּין וְלִהְשָׁבִיל לְשִׁמוּעַ לְלַמֵּד
וְלִלְמַד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְיִים
אֵת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ
בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ

Augen in deiner Satzungsvorschrift, präge die Anhänglichkeit an deinen Pflichten unserm Herzen ein, und gib unserm Gemüthe die ausschließliche Richtung, deinen Namen zu lieben und zu ehrfürchten, auf daß nimmermehr zu Schanden wir werden: denn auf deinen großen und allgefürchteten Namen haben unser Vertrauen wir gerichtet; laß ob deiner Hilfe uns freuen und frohlocken! Laß in Eintracht aus allen vier Enden des Erdrundes uns kommen, und führe ungefährdet uns, in unser Land; denn ein Hilfe schaffender Gott bist du, und uns hast aus aller Völker und Sprachverwandten Mitte du erkoren, und treuevoll die Annäherung zu deinem großen Namen uns vergönnt, auf daß wir dir danken und liebevoll deinen Namen anerkennen. Gelobt seiest du, Ewiger, der da in Liebe erwählet Israel, sein Volk.

שמע. Höre Israel, der Ewige unser Gott, ist ein ewiges, einiges Wesen.

ברוך. Gepriesen sei sein Name, der die Herrlichkeit seines Reiches beurfundet, für und für!

ואהבת. Und du sollst lieben den Ewigen, deinen Gott, mit ungetheiltem Herzen, von ganzer Seele und mit all deinem Vermögen. Und es sollen die Worte, die ich dir heute gebiete, dir stets am Herzen liegen. Und du sollst sie einschärfen deinen Kindern und von ihnen sprechen, so du wellest in deinem Hause und so du wandelst auf der Straße, so du dich niederlegest und so du aufstehst. Und du sollst sie knüpfen zum Wahrzeichen um deine Hand und sie sollen sein zum Erinnerungsbande zwischen deinen Augen. Und du sollst sie schreiben, an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

וריה. Und so ihr gehorchen werdet meinen Geboten, die ich euch heute gebiete, den

שחרית ליום שביעי של פסח

וּדְבַק לִבְנוֹ בְּמִצְוֹתֶיךָ יְיָ יַחַד לְכַבְּנוֹ
לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׂמֵךְ וְלֹא גִבוּשׁ
לְעוֹלָם וָעֶד . כִּי בְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ
הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּמַחֲנוּ . נְגִילָה
וְנִשְׂמַחָה בִּישׁוּעָתֶךָ : וְהִבִּיאֵנוּ
לְשָׁלוֹם אֲמַרְבֵּעַ כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ
וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמוֹת לְאַרְצֵנוּ : כִּי
אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אֶתָּה וּבְנוֹ
בְּחַרְתָּ מִכָּל־עַם וּלְשׁוֹן . וְקָרַבְתָּנוּ
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֵלָה בְּאַמֶּת .
לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיַחַדְךָ בְּאַהֲבָה .
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה :

יִסִּיד חוּמֵי אֵל מְלֶךְ נֶאֱמָן

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה אֶחָד :

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

וְאַהֲבַתְּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־
לִבְבְּךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ וּבְכָל־
מְאֹדֶךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם עֲלֶיךָ
לְכַבֵּד : וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָה וְדַבַּרְתָּ
בָּם בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלִכְתְּךָ
בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ :
וּקְשַׁרְתָּם לְאָזְנוֹת עַל־יְדֶיךָ וְהָיוּ
לְמַטְפֵּת בֵּין עֵינֶיךָ : וּכְתַבְתָּם
עַל־מַזְנוֹת בֵּיתֶךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתָּה תִּשְׁמְעוּ אֵל־
מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם
Pesach 2. VIII.

Ewigen, euren Gott, zu lieben und ihm
 mit ungetheiltem Herzen und von ganzer
 Seele zu dienen; so werde ich auch geben
 den Regen eures Landes zu seiner Zeit, den
 Früh- so wie den Spätregen, auf daß du
 einführest dein Getraide, deinen Most und
 dein Oehl. Und ich werde Gras spenden
 auf deinem Felde für dein Vieh, und du
 wirst genießen und Ueberfluß haben. Hütet
 euch, daß euer Herz sich nicht verlocken
 lasse und ihr abtrünnig werdet und fremden
 Göttern dienet und sie anbetet. Da würde
 der Zorn Gottes über euch entbrennen, und
 er würde den Himmel verschließen, auf daß
 kein Regen wäre, und der Erdboden würde
 kein Gewächs geben, so daß ihr gar bald
 hinschwinden würdet, von dem schönen Lande,
 das der Ewige, euer Gott, euch gibt. Darum
 müßet ihr diese meine Worte euch in's Herz
 fassen und eurem Gemüthe einprägen, und
 sie knüpfen zum Wahrzeichen um eure Hand
 und zum Erinnerungsbande zwischen eure
 Augen. Und lehren müßt ihr sie euren
 Kindern, davon zu reden, so du weilest in
 deinem Hause, und so du wandelst auf
 der Straße; so bei deinem Aufstehen, wie
 bei deinem Niederlegen. Und du sollst sie
 schreiben an die Pfosten deines Hauses und
 an deine Thore. Auf daß eure und eurer
 Kinder Dauer lange sei auf dem Erdreiche,
 welches der Ewige euren Vätern zugeschworen,
 es ihnen einzugeben, wie die Dauer des
 Himmels über der Erde.

ויאמר. Und Gott sprach zu Moses also:
 Rede zu den Kindern Israels und sprich zu
 ihnen: daß sie sich machen Schaufäden an
 die Enden ihrer Gewänder, sammt ihren
 Nachkommen, und daß sie an die Schaufäden
 ihres Endes eine purpurblaue Schnur

היום לאהבה את יהוה אלהיכם
 ולעבדו בכל לבבכם ובכל-
 נפשכם: ונתתי מטר-ארצכם
 בעתו יורה ומלקוש ואספת
 דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי
 עשב בשדה לבהמתך ואכלת
 ושבעת: השמרו לכם פן יפתה
 לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים
 אחרים והשתחיתם להם: וחרה
 אפי יהוה בכם ועצר את-
 השמים ולא יהיה מטר והאדמה
 לא תתן את יבולה ואבדתם
 מהרה מעל הארץ הטבה אשר
 יהוה נתן לכם: ושמעתם את-
 דברי אלה על לבבכם ועל-
 נפשכם וקשרתם אתם לאות
 על ידכם והיו לשוטפת בין
 עיניכם: ולמדתם אתם את-
 בניכם לדבר בם בשבתך
 בביתך ובלקחתך בדרכך ובשכבך
 ובקומך: וכתבתם על מזוזות
 ביתך ובשעריך:

למען ירבו ימיכם וימי בניכם
 על האדמה אשר נשבע יהוה
 לאבותיכם לתת להם בימי
 השמים על הארץ:

ויאמר יהוה אל משה לאמר:
 דבר אל בני ישראל ואמרת
 אלהם ועשו להם ציצת על-
 כנפי בגדיהם לדורתם ונתנו
 על ציצת הכנף פתיל תכלת:

ansetzen. Und dies diene euch zu Schaafäden, so daß, wenn ihr euren Blick darauf richtet, ihr euch erinnert aller Gebote Gottes und sie ausübet; und ihr nicht nachwandelt eurem Herzen und euren Augen, denen ihr nachbuhlet. Auf daß ihr euch erinnert meiner sämtlichen Gebote, sie auszuüben und ihr heilig seid eurem Gotte. Ich bin der Ewige, euer Gott, der ich euch aus dem Lande Mizrajim befreiet, um euch ein Gott zu sein, Ich, der Ewige, euer Gott.

אמת. Wahrhaft, festgesetzt, begründet und bleibend, einleuchtend und glaubwürdig; beliebt und geschätzt, freudig gewürdigt und anmuthig, furchtbar und von mächtigem Einflusse, berichtigtet und anerkannt, heilbringend und wohl-lautend ist dieses Wort für uns, immer und ewig. Wahr ist's, der Gott der Ewigkeit, ist unser König, der Hort Jakobs — der Schild unseres Heiles. Für jegliches Zeitalter ist er der Ewigbleibende, sein Name der unveränderliche, sein Thron, der festbegründete, und sein Reich und seine Treue, unendlich an Dauer. Seine Zusagen athmen Leben, sind haltbar, treugemeint und den Wünschen entsprechend, immer und für ewige Zeiten; so für unsere Vorfahren, so für uns, für unsere Kinder, für unsere Nachkommen, wie für die Folgegeschlechter der Kinder Israels, die dir ergeben.

על הראשונים. Für die Alten wie für die spätesten Nachkommen gilt für und für als unverbrüchliche Sagung es: daß es wahr ist, daß du nur, Ewiger, unser Gott und der Gott unserer Urväter seiest, du nur als König von unsern Ahnen anerkannt! O beschleunige um

שחרית ליום שביעי של פסח

והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:

יש ללמד חלסיכם ללמנת חכן יחן כוח מעט סלח יזולע כאלק:

אמת ויציב ונכון וקים וישר ונאמן ואהוב וחביב ונחמד ונעים ונורא ואדיר: ומתקן ומקבל וטוב ויפה הדבר הזה עלינו לעולם ועד: אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישענו לדור ודור הוא קים וישמו קים וכסאו נכון ומלכותו ואמינותו לעד קימת: ודבריו חיים וקיים נאמנים ונחמדים לעד ולעולמי עולמים על אבותינו ועלינו על בנינו ועל הורותינו ועל כל הורות ירע ישראל עבדיך:

על הראשונים ועל האחרונים לעולם ועד חזק ולא יעבור. אמת שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד: אתה הוא מלכנו מלך אבותינו

deines Namens willen, unsere Erlösung,
wie unsere Voreltern du hast befreiet!
Wahrheit ist's, daß dein großer Name
seit Ewigkeit liebevoll uns ward bei-
gelegt, du, außer welchem es keine
Gottheit gibt!

א. Du durchführst Egypten,
das Drachenhaupt zu zertreten;
das Maas seiner verübten Gräuel-
thaten war voll, und in über-
vollem Maasse hast du ihm Ver-
geltung zugemessen. Da priesen
dich, die das Pessach=Opfer ge-
nossen, in einem Liede, neu ge-
dichtet. „Ihr werdet abermals
singen, — so sagt jene Prophe-
zeihung — wie in der Einwei-
hungsnacht des Pessach=Festes.“
Durch Meeresfluthen reiste das
fromme Gottesheer, du zeigtest
Güte ihnen wunderbar. Ihre
Verfolger hast du gerichtet, ver-
dammt in des Abgrundes Tiefe;
da sang Moses und Israels
Söhne. Auch beim Brunnen er-

אתה. למען שמך מהר לגאלנו
כאשר גאלת את אבותינו:
אמת מעולם שמך הגדול עלינו
נקרא באהבה אין אלהים
זולתך:

זולת

מיוסד ע"ס א"ב ושם כמחזר חמוס לכסוף
שמעון בר יצחק חזק:

איפתרום בעברך ראש
תנין להדש. במלאה ו
ספקו שאונו מוד בגודש.
באוכלי פסחים נתקדשת
בשיר להדש. השיר יהיה
לכם כליל חג התקדש:
גזו בעזים צבאות ישרי
אל. הפלאה למו צדקה
כהררי אל. דולקומו
נשפטה תהום רבה
להתאל. אז ישיר משה
ובני ישראל: הן על הבאר

זולת לי שבת חול המועד

מיוסד ע"ס א"ב זכאשי סכרוזות סכאסוניס, וזכאשי סכניות חמוס שמעון בר יצחק חזק ואמין.

אלה וכאלה הראיתני. שמעה אזני והבנתני. לא ידעתני
נפשי שמתני: כבואך להדין דאבי. מלל פצת להטיבי. שובי
שובי: גיא חזיון תחומיך. עלותך להגיש. שלמיך. מה יפו
פעמיך: דגליך יזהיר כזוהר. וכעצם השמים למוהר. שררך
אגן הסדר: הדר כהון אפודיך: נועם מלכות כבודיך. שני
שריך: ונחת שלחן דשן. בנוכת מגורה לדשן. צוארך כמגדל

tönten Freudenlieder: Berge rückten zusammen und begruben ihre Bekrieger — im Buche der Kriege ist diese Wundergeschichte in Versen verzeichnet: da sang Israel einen Wettgesang. Als mein Freund und mein Geliebter der Sonne stille zu stehen befahl, den Lauf des Mondes hemmte einen ganzen Tag, auch da ertönte laut mein Lobgesang — er ist im Buche Jaschar aufgezeichnet. — Josua hielt damals zur Verherrlichung des Ewigen eine Rede, als Gott den Memori gestürzt. Einst als Thorheit fröhnte der Heuchelei, da bestiegen Volksbetrüger den Thron: das Volk, in sich gekehrt, flehte wieder den Allmächtigen an, er gewährte Rettung ihnen, stürzte Sabin und Charoscheths Fürsten; nun sang Deborah und Barak der Sohn Abinoam's. Auch der gekrönte Thronbesteiger, der glücklich gepriesen unter den Königen, (David) sang so manches liebliche

שׁוֹרְרוּ בְּעֲלִיזוֹת. בְּהַשְׁקַת
הָרִים אֶת וְהֵב לַחֲזוֹת.
וּבְסֵפֶר מַלְחָמוֹת רְשׁוּמָה
בְּשִׁמְי חֲרוּזוֹת. אִזּוּ יִשְׂרָאֵל
יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת:
זוֹתֵר שֶׁשֶׁשׁ הַדָּמִים דְּוִדִי
וּמְאִמִּירִי. וַיִּרַח הָעַמִּיד
בְּיוֹם תָּמִים תְּמוּרִי.
חֲקוּקָה בְּסֵפֶר הַיִּשְׂרָאֵל שִׁירַת
מְזוּמִירִי. אִזּוּ יִדְבַר יְהוֹשֻׁעַ
לְיִי בְּיוֹם תַּת יְיָ אֶת
הָאִמִּירִי: טָפְשׁוּ חֲנָף מְלָכֵינוּ
מִמּוֹקְשֵׁי עַם. וְשָׁבוּ
וְשַׁחְרוּ אֵל וְצִוְיָה לְהוֹשִׁיעֵם.
יְבִין וַיִּגִּיד חֲרוּשֶׁת לְמַפְלָה
הַכְּנִיעֵם. וַתִּשְׂרַח דְּבוּרָה
וּבָרַק בֶּן אֲבִינֵעַם: כָּלֵל
וְהוֹקֵם עַל בְּמַלְכֵינוּ
לְהַתְּאִשְׂרָה. וְזִמְרֹת

(לשבת חול המועד)

הַשָּׁן: זְכוּל קוֹדֵשׁ הַלְלוּךָ. רַפְּדֵנוּ יוֹפֵי מְכַלְלוּךָ. רֵאשֶׁתְּךָ עָלֵינוּ:
חֵיל | לְמֵאוֹד עֲצֻמְתָּ. בְּרַבֵּי תוֹרוֹת נְתַחֲכַמְתָּ. מֵהַ יִפְרֵת וּמֵהַ
נְעֻמָּתָּ: מַכְסִים נוֹי תְּהַלֵּתְךָ. יִתְאוּ לְאֲמִים לְרֵאוֹתְךָ. זֹאת
קוֹמְתְךָ: יְדוּעֵיךָ גְּטוּעִים כְּמִסְמָר. צְנוּעִים כְּכֵל מִשְׁמָר. אֲמַרְתִּי
אֶעֱלֶה בְּתִמְרֵךָ: פְּתוּרָה בְּשֶׁכֶל טוֹב. תְּמוּדָה מְזֵהָב טוֹב. וְחִכְךָ
כִּיִּן הַטּוֹב: לֵאל אֶקְוֶה לְסַעֲדֵי. קְדוּשֵׁי פוֹדֵי וּכְבוֹדֵי. אֲנִי לְדוּדֵי:

Lied, und wandelte im Wege der Frömmigkeit, in seinem Alter noch sang er ein mächtiges Lobgedicht; dem Ewigen zu Ehren sang David jenes göttliche Lied. Vater David überlieferte auch seinem Sohne (Salomo) alles Erforderliche zum Tempelbaue. Manche schlaflose Nacht hat ihm dieser Vorsatz, dem Ewigen ein Haus zu bauen, verursacht: darum ward auch die Ausführung dieses schweren Unternehmens, nach seinem Namen genannt. So heißt es dort: Einen Psalm zum Absingen, bei der Einweihung des Tempels David's. O, welche Freude! welche Heiterkeit! Die Begründung des Tempels war Feste und Burg ihnen; Brand-, Speise- und Freudenopfer wurden nun dargebracht in Menge. So sprach Salomo: „Der Ewige hat es verheißen, hier im Dunkel zu residiren.“ Auch dort, wo die Heere meiner Bekrieger, Seir, Amon und Moab umgekommen, wurde am

הַנְּעִים וְהִלֵּךְ אֹרַח יִשְׁרָהּ.
 לַעֲתָ וּקְנִתוֹ הוֹסִיף שְׁבַח
 לְשׁוֹרְרָהּ. וַיְדַבֵּר דָּוִד לַיְי
 אֶת דְּבָרֵי הַשִּׁירָה: מִסֵּר
 הָאֵב לְבָנָו צָרְכֵי בְנֵי
 לְהַזְבִּיד. לְמַצּוֹא מְקוֹם
 נַפְשׁוֹ בְּנִדְד הַעֲבִיד. נִקְרָא
 עַל שְׁמוֹ כִּי בְּמִשְׁאוֹ
 הַכְּבִיד. מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת
 הַבַּיִת לְדָוִד: שְׁמֵחוּת רַבּוֹ
 וְהוֹגֵה כָּל מֵאֲפֵל. בִּיסוּד
 הַבַּיִת נִבְצַר בּוֹחַן וְעוֹפֵל.
 עוֹלוֹת וּזְבָחִים לָרוֹב
 וּשְׁלָמִים לְהַטָּפֵל. אִזְ אָמַר
 שְׁלֵמָה יְי אָמַר לְשֹׁכֵן
 בְּעֶרְפֶּל: פָּנְרוּ שַׁעִיר
 וְעַמּוֹן וּמֹאָב חֵיל מְדָנֵי.

(לשבת חול המועד)

מִפְּזֹרֶת מְקַצֶּה לְקַצֶּה. חֲנֹן סְגוּרִיהָ הִיֵּצֵא. לְכֹה דוֹדֵי גֵצֵא:
 גַּהֲד מְעֵטֵי עַמִּים. יֵרַח אֹרֶךְ לַעֲמוּמִים. גִּשְׁבִּימָה לְכַרְמִים:
 שׁוֹשׁ מְסַבֶּה לְהֶאֱרִיחַ. קוֹל קוֹרֵא לְהַצְרִיחַ. הַדּוֹדָאִים נְתָנוּ רִיחַ:
 עֵמֶךְ בּוֹעֵד לְהֶאֱהִילִי. וְלִבֵּא בְשִׁמְחַת גִּילִי. מִי יִתְנֶךָ כְּאֵחַ לִי:
 פְּנֹת דְּרֶךְ בְּבוֹאֶךָ. אֵל מְכוֹנֶךָ וּמְקַרְאֶךָ. אֲנִהְיֶךָ אֲבִיאֶךָ: צֵאת
 מִמִּסְגֵּר נַפְשִׁי. מִבֵּין מְעַבְדֵי בְּקוֹשֵׁי. שְׂמֵאלוֹ תַחַת רֵאשֵׁי:

Stege, der nach Zion hinauf führt, die Hilfe des Allmächtigen sichtbar; die Feinde geriethen in Verwirrung, und ich sah, wie sie sich untereinander selbst aufrieben. Nun sammelte sich mein Chor im Thale Beracha, und dankte daselbst dem Ewigen. Die Stimme von neun mächtigen Lobgesängen haben wir bereits gehört, die Stimme des zehnten werden wir einst aus allen Erden = Enden erschallen hören: „Frohlocket, ihr Himmel! jauchzet, ihr Erdentiefen! Singet dem Ewigen ein neues Lied, seinen Ruhm von der Erde Enden!“ Diesen Gesängen Allen wurde ein weiblicher Name (שירה) beigelegt, denn die Hilfe, die sie besangen, war der Entbindung einer Gebärerin zu vergleichen, aber dem letztern mächtigen Gesange wird der männliche Name „שיר“ beigelegt, er wird ertönen voll männlicher Kraft. „Singet dem Ewigen einen neuen Gesang „שיר“, seinen Ruhm im Chore seiner Frommen.“

שחרית ליום שביעי של פסח

בְּמַעְלֵה הַצִּיּוֹן רְאוּת
 יְשׁוּעַת יי. צוּרְבוּ לְמִשְׁחִית
 אִישׁ בְּרַעְחוֹ לְעֵינָי. נִקְהֵלוּ
 לְעַמֶּק בְּרָכָה כִּי שָׁם בְּרָכוּ
 אֶת יי. קוֹל שִׁירוֹת תִּשְׁעַ
 שָׁמְעֵנוּ בְּמִרְץ. וְהַעֲשִׂירִית
 עוֹד נִשְׁמַע מִכַּנֵּף הָאָרֶץ.
 רְנוֹ שָׁמַיִם וְהַרְיֵעוּ תַּחְתִּיּוֹת
 אָרֶץ. שִׁירוּ לַיי שִׁיר תְּרַשׁ
 תִּהְלְתוּ בְּקִצְרוֹ הָאָרֶץ:
 שִׁירוֹת אֱלֹה לְשׁוֹן שִׁירָה
 מִיּוֹסְדִים. כִּי תִשׁוּעַתֶם
 כִּיּוֹלְדָה לָבוֹא צָרוֹת
 וּמִפְסְדִים. תּוֹקֶף שִׁיר
 אַחֲרוֹן כּוֹזְרִים לֹא יוֹלְדִים.
 שִׁירוּ לַיי שִׁיר תְּרַשׁ
 תִּהְלְתוּ בְּקִתְל חֲסִידִים:

(לשבת חול המועד)

קוֹזֹת מוֹעֵד עֲתָכֶם. צִיּוֹן עֲלוֹת קְרִיַתְכֶם. הַשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם: רוֹאֵי
 מוֹפְתֵי הַגְּאֻלָּה. אֹמֵר יַעֲנֵנוּ בְּמִלָּה. מִי זֹאת עֲלָה: שׁוֹכְנֵי בְּנֵי
 גְלוּתֶם. מֵהַר מֵאֲתֶךָ תִּהְלְתֶם. שִׁימְנֵי כַחַתֶּם: חֵן תִּקְרַף עַז אֲהָבִים.
 נִגְזַן שִׁירִים עַרְבִים. כְּעַל מִים רַבִּים:

חמוס סס כמחצת שמעון בר יצחק.

ק"ח מים רבים. שמות נתיבה. אחות. משכת לך באהבה.
 אם ענתי ונפשי תאבה. אני חומה. ושדי לאין קצבה. כרם

סזן שְׁעָבוֹד מַלְכוּת עֶקֶר וְנַפְסִים וּמַרְבִּים . בְּרֵאוֹת
מִפְּלֹתָם יִשְׁמְחוּ אִיּוֹם רַבִּים . יִצִּיאת חַגִּם קְרוֹא בְּמִפְּלֵ
נְאֻהִים . חֹזֵק וְקִדְשָׁתְךָ בְּעַל זֹאת שְׁבַחוּ אֱהוּבִים :

ערת. Seit Ewigkeit bist unserer Väter
Hilfsquell du gewesen, wie ein Schild
und Retter ihrer Kinder nach ihnen, du
bist in jeglichem Zeitalter. In den Höhen
des Weltalls ist dein Thronsiß; und
deine Anordnungen und deine Gerech-
tigkeit walten an allen Enden des Erd-
rundes. Heil dem Manne, der deinem
Gebote gehorcht, und deine Lehre und
dein Wort in's Herz sich präget. Wahr
ist's, daß nur du deines Volkes Herr
bist, und daß ein mächtiger König du,
ihre Rechtsache zu verfechten. Wahr
ist's, du bist der Erste und auch der
Letzte bist du; und außer dir haben keinen
rettenden König und Befreier wir! Aus
Egypten hast, Ewiger, unser Gott, du
uns erlöset, aus dem Sklavenhause be-
freitest du uns. Ihre sämtlichen Erst-
geborenen tödtetest du, und deinen Erst-
geborenen hast du erlöset. Das Schilf-
meer hast du gespalten, die Uebermüthigen
ließeſt du versinken, während die Lieblinge
du durchziehen ließeſt, und Gewässer
umflutheten ihre Widersacher, so daß
nicht ein Einziger von ihnen übrig war
geblieben. Darob priesen deine Lieblinge
dich, verherrlichten die Gottheit, und die
Trauten weihten Gefänge, Lobespfal-
men, Hymnen, Benedeiungen und Dank-

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתְּךָ הוּא
מֵעוֹלָם . מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לְבָנֵיהֶם
אֲחֵרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר : בְּרוּם
עוֹלָם | מוֹשֶׁבֶךְ וּמִשְׁפָּטֶיךָ
וְאֶדְרָקְתְּךָ עַד אֲפָסֵי אֶרֶץ :
אֲשֶׁרֵי אִישׁ | שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ
וְתוֹרֹתֶיךָ וּדְבָרֶיךָ יִשִּׁים עַל לִבּוֹ :
אָמַרְתָּ אֶתְּךָ הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ
וּמֶלֶךְ גְּבוּר לְרִיב רִיבָם : אָמַרְתָּ
אֶתְּךָ הוּא רֵאשׁוֹן וְאֶתְּךָ הוּא
אֲחֵרוֹן . וּמִבְּלַעֲדֶיךָ יֵיזֵן לָנוּ
מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ : מִמִּצְרַיִם
גָּאֻלְתָּנוּ יי אֶל־הֵינּוּ וּמִבֵּית
עַבְדִּים פָּדִיתָנוּ . כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם
הֲרַגְתָּ וּבְכוֹרְךָ גָּאֻלְתָּ . יוֹם סוּף
בְּקַעַת . וְזָדִים טִבַּעַת . וַיִּדְרִים
הָעֵבֶרֶת וַיִּכְסּוּ מִים צַרֵּיהֶם
אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתַר : עַל זֹאת
שְׁבַחוּ אֱהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל
וְנִתְּנוּ יְדִידִים וְמִירוֹת שִׁירוֹת
וְתִשְׁבַּחוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת

(לשבת חול המועד)

נְעִים וְנִחְלָה חֲשׂוּבָה . פְּרָמִי . בְּזוֹן וְשִׁמוּנֵי חֲרָבָה . הַיּוֹשֶׁבֶת .
רְבוּצָה וַיִּשְׁעַ מְקוּוָה . בְּרַח . יִשַׁע הַפְּלֵא דְגוּל מְרַבָּה . דוֹרֵי . צוּר
נֶעְרָץ בְּאַלְפֵי רַבָּה . וּדְמָה לָךְ : חֵן חֵי בְּעַל מִי תְהוּם רַבָּה .
קְדוּשִׁים שְׁבַחוּךָ שִׁירָה עֲרָבָה . בְּגִילָה בְּרַנָּה בְּשִׁמְחָה רַבָּה : עֲזַרְתָּ

sagungen dem Könige und Gott, den Leben und Dauer verklären, der erhaben und hochthronend, groß und furchtbar. Er erniedriget die Hochmüthigen, erhebet die Gebeugten, befreiet die Gefesselten, erlöset die Unterdrückten und hilft den Armen auf, und er erhöret auch sein Volk zur Stunde, wenn zu ihm es fleht. Darob verklären Ruhmeshymnen den allerhöchsten Gott, der da gepriesen und gebenedeiet. So stimmten Moses und die Kinder Israels dir Lieder an, im Uebermaß der Freude, dich rühmend allesammt vereint:

מי. „Wer, unter den Mächten gleichet dir, Ewiger! Wer ist wie du, in Heiligkeit verklärt, der geehrt fürchtet im Lobe prangt, im Wirken wundervoll.“

שירה. Auf's Neue zum Sange begeistert, benedeieten die Befreieten deinen Namen, an des Meeres Ufer, wo allesammt einmüthig sie anerkannten, huldigten und riefen:

„Der Ewige wird immer und ewig regieren!“

צור. Hort Israels! Erhebe dich zum Beistande Israels, und befreie, deiner Verheißung gemäß, Juda und Israel! Unser Erlöser bist nur du, der Gott Zebaoth wird genannt, Heiliger Israels!

זר. Heut' war's, wo die Deinen zogen
Duch versiegte Meereswogen,
Wie da haben, die befreit,
Neue Hymnen dir geweiht.

שחרית ליום שביעי של פסח

לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם: רַם וְנִשְׂא
גְדוֹל וְנוֹרָא מִשְׁפִּיל גְּאִים.
וּמִגְבִּיהַ שְׁפָלִים. מוֹצִיא
אֲסִירִים. וּפּוֹדֵה עֲנֻיִם. וְעוֹזֵר
דָּלִים. וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שׁוֹעֵם
אֱלֹוֹ: תְהַלְלוֹת לְאֵל עֲלִיּוֹן.
בְּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ. מִשָּׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם:

מִי כַמְכָה בְּאֱלִים יי מִי כַמְכָה
נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה
פְּלֵא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְאוּלִים
לְשִׁמְךָ עַל שְׁפַת הַיָּם יַחַד כָּלָם
הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

יי יְמַלֹּךְ לְעֵלָם וָעַד:

צוֹר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעִזְרַת
יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כְּנַאֲמָךְ יְהוּדָה
וְיִשְׂרָאֵל. גְּאֵלְנוּ יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: *

גאולה סמוס זו יהודה הלוי.

יוֹם לִיבְשָׁה. נְהַפְכוּ
מִצּוּלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה
שִׁבְחוּ גְאוּלִים: הַטְּבַעַת

(* (לשבת חול המועד)

ברח דודי Gil', Trauer, hin, nach deiner
Friedenshütte,
Und fehlten wir durch sündhaft krumme
Schritte,

גאולה סמוס זו שמעון.

בְּרַח הוֹדִי אֵל שְׂאֲנָן | נְוָה.
וְאֵם הִלְאִינוּ דְרָךְ הַעֲוָה. הַנְּה

הטבעת. Der Anmuth Himmel trübte
Dein Gericht, weil Trug sie übte,
Und Sulamith, die Geliebte,
Schritt einher in Herrlichkeit,

wie u. f. w.

וכל. Schauend Jakobs Heilsverfechter,
Preist man laut dich Allgerechter,
Keiner gleicht Jeschurums Wächter!
Gingesteh't's selbst Feindesneid,

wie u. f. w.

דגלי. Ach, erhebe' die Gramgepreßte,
Und die schwachgebliebenen Reste
Sammle ein zum Heilesfeste,
Wie die Aehren, die zerstreut,

wie u. f. w.

הבאים. Die dir nahet, dich verehrend,
Täglich deinen Bund beschwörend,
Raum geboren Treu' bewährend,
Deinem Bund den Leib schon beut,

wie u. f. w.

בְּתַרְמוּרָה. רַגְלֵי בַרְתָּ
עֲנָמִית. וּפְעָמֵי שְׁלֹמִית.
יָפוּ בְּנַעֲלִים.

שירה חדשה שבחו גאולים:

וְכָל רוֹאֵי יִשׁוּרוּן. בְּבֵית
הוֹדֵי יִשׁוּרוּן. אֵין כָּאֵל
יִשְׁרוּן. וְאוֹיְבֵינוּ פְּלִילִים.

שירה חדשה שבחו גאולים:

דְּגָלֵי בֶן תָּרִים. עַל
הַנְּשָׂאָרִים. וְתִלְקַטְנָפוּרִים.
בְּמִלְקַט שִׁבְלִים.

שירה חדשה שבחו גאולים:

הַבָּאִים עִמָּךְ. בְּבִרְיֹת
חֹתְמָךְ. וּמִבְּטֹן לְשִׁמְךָ.
הִמָּה נִמּוּלִים.

שירה חדשה שבחו גאולים:

(לשבת חול המועד)

Hat uns schon des Weh's so viel
betroffen —

Und du bist Herr und Hort, auf den wir
hoffen!

Auf dich nur schau'n wir unaufhörlich hin,
Denn du befrei'st uns, daß wir neu er-
bluht'n!

ברך דודי. Gil', Trauter, hin, nach deinem
Heiligthum;

Und sind von Schuld umgeben wir
ringsum,

So hast in schweres Joch du uns gebracht,
Und du befrei'st aus dunkler düst'rer
Nacht;

o schau', wenn wir in Andacht uns
ergießen,

Der Freiheit Heilesport uns zu erschließen!

ברך דודי. Gil', Trauter, hin, zur Stadt, die
heilverklärt!

Und haben wir auf Mahnung nie gehört,

לְקִינוּ בְּכָל מְדוּהָ. וְאַתָּה יי מְעוֹז
וּמִקְוָה. עֲלֶיךָ כָּל הַיּוֹם נִקְוָה.
לְגַאֲלָנוּ וּלְשִׁיתָנוּ בְּגֵן רְוָה:

בְּרַחֲדוּדֵי אֵל מִקְוֹם מִקְדָּשֵׁנוּ.

וְאִם עֲוֹנוֹת עֲבָרוּ רֵאשֵׁנוּ. הִנֵּה

בָּאָה בְּבִרְזֵל נַפְשֵׁנוּ. וְאַתָּה יי

גַּאֲלָנוּ קְדוֹשֵׁנוּ. עֲלֶיךָ נִשְׁפּוֹד

שִׁיחַ רַחֲשֵׁנוּ. לְגַאֲלָנוּ מִמְּעוֹז

קְדוֹשֶׁךָ לְהַחֲפִישֵׁנוּ:

בְּרַח דוּדֵי אֵל עִיר צְדָקָנוּ.

וְאִם לֹא שָׁמַעְנוּ לְקוֹל מִצְדֵי קָנוּ.

הראה. Laß der Wunder Stunde schlagen,
Wie wir's sah'n in frühern Tagen,
Die wir Bundesfäden tragen,
Dir zum Ruhme auch am Kleid,
wie u. f. w.

למי. Wem sonst gelten die Belege,
Dies erkenne und erwäge!
Wem des Leibes Bundgepräge!
Wem der Fäden Schmuck noch heut',
wie u. f. w.

ושוב. Komm', vermäl' dich ihr auf's Neue!
Nie verstoß' erprobte Treue,
Und in klarer Aetherbläue,
Strahl' ihr Licht nun weit und breit,
wie u. f. w.

ידידים. Daß die Trauten dich verehren
In geweihten Viederchören:
Wer ist ähnlich dir, dem Gehren,

שחרית ליום שביעי של פסח

הראה אותותם. לכל
רואי אותם. ועל בנפי
כסותם. יעשו גרילים.

שירה חדשה שבחו גאולים:
למי זאת נרשמת. הכר
נא דבר אמת. למי
החותמת. ולמי הפתילים.

שירה חדשה שבחו גאולים:
ושוב שנירת לקדשה.
ואל תוסוף לגרשה. והעלה
אור שמשה. ונסו הצללים.

שירה חדשה שבחו גאולים:
ידידים רוממוך. בשירה
קדמוך. מי כמוך. יי

(לשבת חול המועד)

Schau', wie Tyrannen ringsum uns
verzehrt,
Und du, o Herr, der Säkung uns gelehrt,
Du bist's, auf den wir unsere Hoffnung
gründen,
Daß wieder du uns Frieden laßest finden!

ברח דודי. Gil', Trauter, hin, nach dem ge-
weihten Land!
Und brachen wir dein Joch mit frecher
Hand,
Sieh', vielfach küßten wir den Un-
verstand,
Und Trostespende wirst du ja genannt,
D'rum hoffen wir auch, daß du uns,
befreit,
Auch führest zur verhieß'nen Herrlichkeit!

ברח דודי. Gil', Trauter, zu der Hügel höch-
stem hin!
Und so entartet wir für Giltles glüh'n,

הנה אכלונו בכל פה מדיקינו.
ואתה יי שפטנו מחוקקנו. עליך
נשליך ייב חלקנו. לגאלנו
בהשקט ובבטחה להחזיקנו:

ברח דודי אל ועד הגבול.
ואם עלך שברנו בלי סבול.
הנה לקינו בכל מיני חבול.
ואתה יי משמח אבול. עליך
נסביר להתיר פבול. לגאלנו
להתגדל מעל לגבול:

ברח דודי אל נשא מנבעות.
ואם זדנו בפרוע פרעת. הנה

Gott in aller Ewigkeit!
Wie da haben, die befreit,
Neue Hymnen dir geweih't.

בְּאֵלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה
שָׁבְחוּ גְּאוּלִים:

בְּגִלְל אֲבוֹת תּוֹשִׁיעַ בְּנִים. וְתִבְיֵא גְּאוּלָּה לְבְנֵי בְּנֵיהֶם:
בְּרוּךְ אַתָּה יי גֵּאֹל יִשְׂרָאֵל:

*) אֲדַנְי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהּם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל
חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכּוֹל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי
בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מַגֵּן אֲבֹרָהּם:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנְי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מִכְּלַבָּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי. מִי
כְּמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מְמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּית
יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים: *)
אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם
יִהְיֶה לְךָ סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

(לשבת חול המועד)

So trafen uns, ach, mannigfache Leiden,
Und du, Herr, spendest uns der Rettung
Freuden,
Vor dir zerfließen stehend wir in
Thränen,
Der du uns wirft mit Rettungsheil
bekrönen!

הַשִּׁיגְנוּ צָרוֹת רַבּוֹת וְרַעוֹת.
וְאַתָּה יי אֵל לְמוֹשְׁעוֹת. עֲלֶיךָ
נִשְׁפָּוֶה שִׁיחַ שְׁוֹעוֹת. לְגִאֲלָנוּ
וְלַעֲמָרְנוּ כּוֹבַע יְשׁוּעוֹת:

בגלל אבות ואמ"כ נחמללן ש"ע.

*) קְדוּשָׁה לַשַּׁבָּת ח"ה מ.

נקדש. Laß deinen Namen im Welt-
alle uns heiligen, wie des Namens.
Heiligkeit in den Himmelshöhen sie
feiern, wie es durch deinen Propheten
heißt: und Einer ruft dem Andern zu:

נְקַדְּשֵׁךָ אֵת שִׁמְךָ בְּעוֹלָם בְּשֵׁם
שְׁמִקְדֵּישִׁים אוֹתוֹ בְּשָׁמַי מְרוֹם
כַּפְתּוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה
אֵל זֶה וְאָמַר:

*) Die Uebersetzung siehe oben beim Minchagebet Seite 4.

*) ישמח משה שבת ח'המ sagt man das untenstehende

אֶתְּהָ בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אֶהְבֵּת אֹתָנוּ. וְרָצִיתָ
בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדְשִׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.

(לשבת חול המועד)

Heilig, heilig, heilig ist Gott der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll seiner Herrlichkeit.

18. Da ertönt's hierauf im rauschenden Chore, wo mit mächtig erschütterndem Rufe ihre Stimme sie hören lassen, zu den Reihen der Seraphim sich emporschwingend, ihnen sich anschließend, stimmen das „Gelobt“ sie an.

ברוך. Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes, aus jeglichem Standpunkte!

ממקומך. D mögest von deiner Gloriestätte, unser König, du hervorstrahlen, und dein Herrscherwalten über uns entfalten, die hoffend dir wir hingegeben! Wann wirst zu Zion dein Königthum du begründen! D, daß du bald — in unsern Tagen noch, für immer deine Residenz dort begründetest! Zeige dich groß und in Heiligung verklärt in Jerusalem, der dir geweihten Stadt, für alle in Ewigkeit folgenden Zeitalter! Gönn die Anschauung deines Reiches unsern Augen, der verkündeten Verheißung gemäß, die in den Hymnen deiner Allmacht enthalten, von David, deinem rechtlich Gesalbten, uns überkommen:

ימלך. Es regiert der Ewige für und für, dein Gott, Zion, in jeglichem Zeitalter! Lobet Gott!

לדור. In jeglichem Geschlechte wollen deine Größe wir verkünden, und für und für verbreiten die Anerkennung deiner Heiligkeit wir; und nimmer möge, unser Gott, deine Verherrlichung durch unsern Mund aufhören, denn ein erhabener und allgeheiliger König bist du. Gelobt bist du. heiliger Gott!

*) ישמח משה במתנת חלקו כי עבד נאמן קראת לו. כליל תפארת בראשו נתת. בעמדו לפניך על הרסיני. ושני לחת אבנים הוריד בידו. וכתוב בהם שמירת שבת. וכן כתוב בתורתך: ושמו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדדתם ברית עולם: ביני ובין בני ישראל אות הוא לעולם כי-שש

ק"ו קדוש קדוש קדוש
י צבאות מלא כל הארץ
כבודו:

חזן אז בקול רעש גדול אדיר
וחזק משמיים קול מתנשאים
לעמת שרפים לעמתם ברוך
יאמרו:

ק"ו ברוך כבוד יי ממקומו:

חזן ממקומך מלכנו תופיע ותמלוד
עלינו כי מחכים אנחנו לך מתי תמלוד
בציון בקרוב בימינו לעולם ועד תשבון:
התגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך
לדור ודור ולנצח ונצחים: ועינינו
תראינה מלכותך בךבר האמור בשירי
עך על ידי דוד משיח צדקך:

ק"ו ימלוד יי לעולם אלהיך
ציון לדור ודור הללויה:

חזן לדור ודור נגיד גדלך ולנצח
נצחים קדשתך נקדיש ושבחך אלהינו
מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל
מלך גדול וקדוש אתה: ברוך אתה
יי האל הקדוש:

וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּבְנוֹ לְעִבּוּדְתֶךָ. וְשִׂמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
עָלֵינוּ קִרְאַתְךָ:

וְהִתְחַלְּלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שְׁבֻתוֹת לְמִנוּחָה ו)
מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חֲגִים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן. אֵת יוֹם
(הַשְּׁבֻת הַזֶּה וְאֵת יוֹם) חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֲרוּתָנוּ
(בְּאַהֲבָה) מִקָּרָא קִדְשׁ זְכוֹר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיִבֵּא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוֹרֵנוּ וּפְקוּדוֹתֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן
מִשִּׁיחַ בְּנֵי־דָוִד עֲבָדֶיךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־
עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל | לְפָנֶיךָ. לְפָלִיטָה לְמוֹצָה לַחַן וּלְחֶסֶד.
וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים. וּלְשָׁלוֹם. בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. זְכוֹרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בּוֹ לְמוֹצָה. וּפְקֹדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבָּר
יִשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חַסִּדִּים וְחַנּוּן. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ
עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְהִשְׂיֵאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַבְתּוֹ מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
לְשִׂמְחָה וּלְשִׂשׁוֹן כַּאֲשֶׁר | רְצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכָנוּ.
(אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצָה בְּמִנוּחָתָנוּ) קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ
וְחַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שֶׁבַעֲנוּ מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמְחָנוּ בִישׁוּעָתֶךָ
וְטַהַר לִבְנוֹ לְעִבּוּדֶךָ בְּאַמֶּת וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה

(לשבת חול המועד)

יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת
וַיִּנְפֹּשׁ: וְלֹא נָתַתּוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְגוֹיֵי הָאָרֶצוֹת. וְלֹא הִנְחִילָתוּ
מִלִּבְנוֹ לְעוֹבְדֵי פְסִילִים. וְגַם בְּמִנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ עַרְלִים. כִּי
לְיִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ נָתַתּוּ בְּאַהֲבָה. לְזֶרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר־בָּם בְּחֵרְתָּ.
עַם | מִקְדָּשֵׁי שְׁבִיעִי כָּל־שָׁבַע יִתְעַנְּנוּ מִטּוֹבֶךָ. וּבְשִׁבְעֵי
רְצִיתָ בּוֹ וּקְדָשְׁתָּו חֲמִשָּׁתַּיִם יָמִים אֹתוֹ קִרְאַתְךָ. זְכוֹר לְמַעֲשֵׂה בְּרִאשִׁית:
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצָה בְּמִנוּחָתָנוּ קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ
וְחַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שֶׁבַעֲנוּ מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמְחָנוּ בִישׁוּעָתֶךָ וְטַהַר

וּבְרָצוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן (שַׁבָּת ו) מוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ . וַיִּשְׂמְחוּ
בְּךָ יִשְׂרָאֵל מִקֹּדְשֵׁי שְׁמֶךָ : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקֹּדֶשׁ (הַשַּׁבָּת ו)
יִשְׂרָאֵל וְהוֹמְנִים :

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם . וְהַשֵּׁב אֶת הָעֲבוּדָה
לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ . וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן
וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד . עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :

*) וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְרָצוֹן בְּרַחֲמִים . בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר
שְׂכִינָתוֹ לְרָצוֹן :

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
כָּל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ עַל שֶׁחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ
כִּן תַּחֲיֵינוּ וְתַקִּימָנוּ וְתַאֲסֹךְ
גְּלוּיֵינוּ לְחַצְרוֹת קֹדֶשׁךָ לְשִׁמּוֹר
חַקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ
בְּלֵבב שְׁלֵם עַל שֶׁאַנְחָנוּ מוֹדִים
לְךָ : בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד .
צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ . אַתָּה הוּא לְדוֹר
וְדוֹר נוֹדָה לְךָ . וְגַם־פָּר תִּהְלֶתְךָ . עַל
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ . וְעַל גְּשִׁמּוֹתֵינוּ
הַפְּקוּדוֹת לְךָ וְעַל גְּסִיף שֶׁבְּכָל יוֹם
עִמָּנוּ וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ וְשׁוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל
עֵת עָרַב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים . הַמּוֹזֵב כִּי לֹא
כָּלוּ רַחֲמֶיךָ . וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּ
חַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קוֹיֵנוּ לְךָ :

וְעַל כָּל־כֵּן יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלִּבְנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד :
וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וַיִּהְלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאֵמַת הָאֵל
יִשְׁנְעֵתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ סֶלָה : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמּוֹזֵב שְׁמֶךָ וְלֵךְ נֶאֱדָרָה
לְהוֹדוֹת :

חזן אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה
הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים

(לשבת חול המועד)

לִבְנוּ לְעֵבֶדְךָ בְּאֵמַת וְהִנְחִילָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבָּת
קֹדֶשׁ וַיְנַחֲחוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל מִקֹּדְשֵׁי שְׁמֶךָ . בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקֹּדֶשׁ
הַשַּׁבָּת :

רצה u. s. w. siehe ober der Linie.

*) An Seite 78 wird hier שבת החמ"מ

עם קדושיה באמור: **יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ: יְאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּחַנְךָ: יֵשָׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם:**

שים שלום. Verhänge Frieden, Heil und Segen, Milde Gnade und Erbarmen über uns und über dein ganzes Volk Israel. Segne uns, Vater, insgesammt mit dem Lichte deiner Zu- neigung, denn nur in deiner wohlwol- lenden Erleuchtung hast du, Ewiger unser Gott, uns zuerkannt Lebensvor- schriften, Liebe zur Milde und Recht- lichkeit, Segen, Erbarmen, Lebenser- haltung und Eintracht. O daß es dir gefallen möge, dein Volk Israel mit deinem Frieden zu segnen. Gelobt seiest du, Gott, der sein Volk Israel mit Frie- den gesegnet.

שִׁים שְׁלוֹם מְזֻכָּה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וּרְחָמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אָבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיֶךָ כִּי בְּאוֹר פְּנִיֶךָ נִתְּתָה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וּרְחָמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְמוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ אֶת עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל יְעַת וּבְכָל שְׁעָרָה בְּשְׁלוֹמֶךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך. ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה למען ימינך עשה למען קדשך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידידיך. הושיע ימינך ועגבני יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות: וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם ובשנים קדמוניות:

An הלל und *הלל* wird die *פסלה* vom Vorbeter mit *קדושה* wiederholt, dann wird *הלל* und *שיר השירים* gesagt.

תפלה לשליח צבור בקול

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא. אל עליון. גומל חסדים טובים. וקנה הכל וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל. לבני בנייהם למען שמו באהבה: מלך עוזר ומושיע ומגן:

מסוד חכמים ונבונים. ומלמד. דעת מבינים. אפתחה פי בשיר ורגנים. להודות ולהלל פני שוכן מעונים: